PSALTERIUM
DAVIDIS

Cathalogo adscriptus Eremitarum Camaldulensium

Ordine Continuum;

SED AD SINGULAS

Montis Regij ad Varsaviam

Horas adjectis Canticis, & Hymnis Recentioribus per Hebdomadam dispositum,

ET PRO COMMUNIORI USU

Commune Sanctorum additum hoc majori Typo excusum,

COLONIÆ,

Apud WILHEL. METTERNICH Bibliop.

Sub Signo Gryphi. Anno

M. D. CC. X.

everendissimis in Christo, Amplis-
nis, Religiosissimisque Dominis Religioso-
m Ordinum Prælatis, Prioribus, Guardia-
, zelosissimisque Parochialium Ecclesiarum Pastori-
s salutem in Domino precatur, & humillima sua
offert obsequia W. M. Bibliopola & Typogra-
phus Coloniensis.

Cum Psalterium hoc Davidicum paulatim in defectum venerit: & jam de novo imprimi necessum fuerit, ideo chartâ ante ac meliori in majori typo, qui majorem legentibus ob magnitudinem pariat commoditatem, prælo denuo subjicere placuit, oculisque vestris sistere, additis ad finem Antiphonis cum ordinatione per Indicem Psalmorum omnium juxta Horas Canonicas ut tempore, quo illæ canuntur, Previarium in manibus habere non opus sit futurum

rum. Quæ commoditas Sacerdotibus ſingulis ad Horas Canonicas obligatis quantopere ſervitura ſit, facillimè quivis judicabit primo etiam intuitu Faxit Deus Optimus Maximus, ut ſiquidem, quod noſtri fuit muneris effecimus, & opus hoc utiliſſimum Eccleſiæ Romanæ commodo in publicum produximus, hoc aſſequamur feliciter, quòd & labor noſter ſit ad magni Dei majorem gloriam & omnium piarum ac devotarum Animarum Eccléſiæ Romano-Catholicæ commodum immenſum, in omnem uſque æternitatem, & hic in atriis domus Domini & Jeruſalem cœleſtis ſtantes cum Angelis & Archangelis jungant voces ſuas, & communem omnibus laudent Dominum Deum cœli terræque moderatorem hìc in exilio hoc, & valli lachrymarum inchoantes, in quo in cœleſti patria perpetuum, & ſine fine feliciſſima continuatione cum ſummis & inceſſabilibus gaudiis perſeverent.

IN-

INDEX PSALTERII DAVIDIS,

Ubi prior numerus Psalmum, posterior verò paginam denotat.

93. De-

44.

Canticorum Index.

Canti-

Ordo persolvendi Psalterium pro vivis.
a S. P. Romualdo institutus.
a S. Petro Damiano Card: descriptus.
Tom. 3. Opus. 15. Cap. 19. pag. 151. F.

Psalterium quod est Vivorum cum illis dicitur additamentis, quae S. Romualdus apponit quae etiam nos non gravemur inserere; ne contra nos conqueratur forte Novitius quae sibi magnopere noscenda sunt praeterisse.

Decursis plane quinque Psalmis protinus subinfertur Gloria Tibi Trinitas aequalis una Deitas, et ante

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. Psalmo. 50:1.

omne saeculum et nunc et in perpetuum.
Orate pro nobis omnes Sancti Dei ut digni efficiamur.
Pater Noster. His expletis mox subditur:
Adjutorium nostrum etc. Qui fecit Caelum et Terram.

Dixitque David ad Dominum, cum vidisset Angelum caedentem populum: Ego sum qui peccavi, &c. 2. Reg. 24. 17.

et evolutis alijs quinque Psalmis, dicitur,
Te Deum Patrem ingenitum, te Filium Unigenitum te Spiritum Sanctum Paraclitum, Sanctam et individuam Trinitatem toto corde, et ore confitemur laudamus atque benedicimus, Tibi gloria in saecula Amen.
Deus in Adjutorium meum intende.
Dne ad adjuvandum me festina.
Confundantur et revereantur omnes inimici mei.
Adjutor meus et liberator meus esto, Dne ne tardaveris
Gloria Patri et filio et Spiritui Sancto: Sicut Erat etc.
Quo finito, rursus dicitur. et inchoatur.
Adjutorium nostrum in Nomine Domini. etc ut supra et addatur: Reple os meum laude ut laudem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam, quoniam tu Dne creasti me et adduxisti ad hunc statum. Haec igitur per quinquenos Psalmos alternatim semper adducitur, donec Psalterium expleatur.

Theyssens. Inv. et f.

Ante singulos Psalmorum Decades, dicendum.

Reple os meum laude tua ut cantem gloriã tuam, tota die magnitudinem tuam quoniam tu Dñe creasti me et ad-duxisti ad hunc statum.

LIBER
PSALMORUM
DAVIDIS

Deindè

Deus in adjutoriũ meum intende: Dñe ad adjuvandũ me festi

PSALMUS I.

BEatus vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit: & in cathedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: & omnia quæcunque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio: neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: & iter impiorum peribit.

PSALMUS 2.

QUare fremuerunt gentes: & populi meditati sunt inania

Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum: adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: & projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam & possessionem tuam terminos terræ

Reges eos in virga ferrea: & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini

qui

qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus & pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus: beati omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum, & exurrexi: quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sinè causa: dentes peccatorum

contrivisti.

Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

PSALMUS 4.

CUm invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatâsti mihi.

Miserere mei : & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? ut qui diligitis vanitatem , & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino. multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui Domine : dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: multipli-

tiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe: constituisti me.

PSALMUS 5.

VErba mea auribus percipe Domine intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ: rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo Domine, manè exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi & videbo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: neque permanebũt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo

Domine deduc me in justitia tua : propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum Veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrũ patẽs est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant: judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritaverunt te Domine

Et lætentur omnes qui sperant in te, in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ Voluntatis tuæ coronasti nos.

PSALMUS 6.

DOmine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quon iam infirmus sum: sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata eſt valde : ſed tu Domine uſquequo ?

Convertere Domine, & eripe animam meam : ſalvum me fac propter miſericordiam tuam.

Quoniam non eſt in morte qui memor ſit tui : in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo : lavabo per ſingulas noctes lectum meum : lacrymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbatus eſt à furore oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos.

Diſcédite à me omnes qui operamini iniquitatem : quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam: Dominus orationem meam ſuſcepit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimici mei : convertantur & erubeſcant valde velociter.

PSALMUS 7.

DOmine Deus meus in te ſperavi ſalvum

vum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

Ne quando rapiat ut Leo animam meam dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam. & gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandâsti & synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: Dominus judicat populos.

Judica me Domine secundùm justitiam meam: & secundùm innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, &

diri-

dirigesjustũ ſcrutans corda & renes Deus.
Juſtum adjutorium meum à Domino: qui ſalvos facit rectos corde.
Deus judex juſtus, fortis & patiens: nunquid iraſcitur per ſingulos dies;
Niſi converſi fueritis, gladium ſuum vibravit: arcum ſuum tetendit, & paravit illum.
Et in eo paravit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
Ecce parturiit injuſtitiam, concepit dolorem: & peperit iniquitatem.
Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foveam quam fecit.
Convertetur dolor ejus in caput ejus & in verticẽ ipſius iniquitas ejus deſcẽdet:
Confitebor Domino ſecundùm juſtitiam ejus: & pſallam nomini Domini altiſſimi.

PSALMUS. 8.

DOmine Dominus noſter: quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra.
Quoniam elevata eſt magnificentia

tua ſuper cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos : ut deſtruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum, lunam, & ſtellas quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam viſitas eum ?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus, oves & boves univerſas, inſuper & pecora cãpi.

Volucres cœli, & piſces maris, qui perambulant ſemitas maris.

Domine Dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra

PSALMUS 9.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo, narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor & exultabo in te, pſallam nomini tuo Altiſſime.

 In

In convertendo inimicum meum retrorſum, infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Quoniam feciſti judicium meum & cauſam meam, ſediſti ſuper thronum qui judicas juſtitiam.

Increpaſti gentes, & periit impius, nomen eorum deleſti in æternum & in ſæculum ſæculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem; & civitates eorum deſtruxiſti.

Periit memoria eorum cum ſonitu, & Dominus in æternum permanet.

Paravit in judicio thronum ſuum, & ipſe judicabit orbem terræ in æquitate: judicabit populos in juſtitia.

Et factus eſt Dominus refugium pauperi, adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

• Et ſperent in te qui noverunt nomen tuum, quoniam non dereliquiſti quærentes te Domine.

Pſallite Domino, qui habitat in Sion; annuntiate inter gentes ſtudia ejus.

Quoniam requirens ſanguinem eorum recordatus eſt: non eſt oblitus clamorem pauperum.

Miſerere mei Domine vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: ut annuntiem omnes laudationes tuas, in portis filiæ Sion.

Exultabo in ſalutari tuo: infixæ ſunt gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo iſto, quem abſconderunt: comprehenſus eſt pes eorum.

Cognoſcetur Dominus judicia faciens: in operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt peccator.

Convertantur peccatores in infernum omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine, non confortetur homo: judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtitue Domine legislatorem ſuper eos, ut ſciāt gentes quoniā homines ſunt.

Ut quid Domine recessisti longè despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, incenditur pauper, comprehenduntur in consiliis, quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ: & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator secundùm multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus, inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia à facie ejus : omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo, nõ movebor à generatione in generationẽ, sinè malo.

Cujus maledictione os plenum est , & amaritudine, & dolo, sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis: ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperẽ respiciũt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelũca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem, rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo ſuo humiliabit eum, inclinabit ſe, & cadet, cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde ſuo, oblitus eſt Deus, avertit faciem ſuam, ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, & exaltetur manus tua: ne obliviſcaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum; dixit enim in corde ſuo non requiret.

Vides, quoniam tu laborem & dolorem conſideras: ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illius, & non invenietur.

Dominus regnabit in æternum & in ſæculum ſæculi: peribitis gentes de terra illius.

Deſiderium pauperum exaudivit Dominus: præparationem cordis eorum audivit auris tua.

Judicare pupillo & humili: ut non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

PSAL-

læ-
ius.
Do-
ar-
oo-
er-
AL-

Post singulos Psalmorum Decades ad imitationem S. P. N. Romualdi dicendum. ut supra latius notatur.

Gloria Tibi Trinitas æqualis una Deitas et ante omne sæculum et nunc et in perpetuum. Te Deum Patrem ingenitum Te Filium unigenitum Te Spiritum Sanctum Paraclitum Sanctam et individuam Trinitatem toto corde et ore confitemur laudamus atque benedicimus Tibi gloria in sæcula. Amen.

℣. Orate pro nobis omnes Sancti Dei ut digni efficiamur etc.

℣. Confundantur et revereantur omnes inimici mei.

℟. Adjutor et liberator meus esto: Dne ne tardaveris.

Pater noster. etc.

Quo finito rursus ad inhoationem alterius Decadis, dicitur: Reple os meum laude Tua ut cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam quoniam tu Dne creasti me et adduxisti ad hunc statum.

Adjutorium nostrum in Nomine Dni. Qui fecit etc. et inhoatur altera Decas. et sic alia inhoantur et concluduntur.

Ad. M. D. gloriam

PSALMUS 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, transmigra in montem, sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum: paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

℣. Adjutorium nostrum in Nomine Domini.
℟. Qui fecit cælum et teram.

PSALMUS 11.

Reple os meum laude ut supra.

SAlvum me fac Domine, quoniam defe-

cit ſanctus: quoniam diminutæ ſunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti ſunt unuſquiſque ad proximum ſuum: labia doloſa in corde, & corde locuti ſunt.

Diſperdat Dominus univerſa labia doloſa: & linguam magniloquam.

Qui dixerunt, linguam noſtram magnificabimus, labia noſtra à nobis ſunt: quis noſter Dominus eſt?

Propter miſeriam inopum & gemitum pauperum: nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in ſalutari: fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia caſta, argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum ſeptuplum.

Tu Domine ſervabis nos: & cuſtodies nos: à generatione hac in æternum.

In circuitu impii ambulant, ſecundùm altitudinem tuam multiplicâſti filios hominum.

PSALMUS 12

USquequo Domine oblivisceris me in finem; usquequo avertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem;

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: ne quando dicat inimicus meus, prævalui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo, cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS 13

DIxit insipiens in corde suo: non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: non est qui faciat bonū,

non eſt uſque ad unum.

Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum: ut videat ſi eſt intelligens aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt : non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſè agebant, venenum aſpidum ſub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum eſt; veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognoverunt : non eſt timor Dei ante oculos eorum.

Nònne cognoſcent omnes qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam, ſicut eſcam panis.

Dominum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione juſta eſt : conſilium inopis confudiſtis, quoniam Dominus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael; cùm a-

vertirit

verterit Dominus captivitatem plebis ſuæ, exultabit Jacob, & lætabitur Iſrael.

PSALMUS 14.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſinè macula, & operatur juſtitiam.

Qui loquitur Veritatem in corde ſuo, qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit proximo ſuo malum, & opprobrium non accepit adverſus proximos ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus, timentes autem Dominum glorificat

Qui jurat proximo ſuo & non decipit, qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentem non accepit.

Qui facit hæc: non movebitur in æternum.

PSALMUS 15.

CONserva me Domine; quoniam speravi in te: dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus: mirificavit omnes Voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ & calicis mei: tu es qui restitues hæreditatẽ meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi Intellectum: insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exaltavit lingua mea: insuper & caro

caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

PSALMUS 16.

EXaudi Domine justitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam: non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

Probâsti cor meum, & visitâsti nocte: igne me examinâsti, & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus:

us, inclina aurem tuam mihi , & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas , qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ, custodi me ut pupillam oculi:

Sub umbra alarum tuarum protege me, à facie impiorum, qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipsum suum concluserunt, os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me, oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, & sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, præveni eum, & supplanta eum, eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine, à paucis de terra divide eos in vita eorum, de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis , & dimiserunt reliquias

quias ſuas parvulis ſuis.

Ego autem in juſtitia apparebo conſpectui tuo, ſatiabor cum apparuerit gloria tua.

PSALMUS 17.

DIligam te Domine fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Deus meus adjutor meus, & ſperabo in eum.

Protector meus, & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus.

Laudans invocabo Dominum, & ab inimicis meis ſalvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me, præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum, & ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo ſancto ſuo vocem meam, & clamor meus in conſpe-

ctu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est & contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt , & commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à facie ejus exarsit: carbones succẽsi sunt ab eo.

Inclinavit cœlos, & descendit: & caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubin, & volavit: volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum: in circuitu ejus, tabernaculum ejus tenebrosa aqua innubibus aëris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt: grando & carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam, grando, & carbones ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipavit eos, fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, & revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua Domine, ab increpatione spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, & accepit me, & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis Meæ & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem : salvum me fecit : quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam : & secundùm puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini : nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo : & justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo : & observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam : & secundùm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, & cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, & cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies:& oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam: Domine Deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione & in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via ejus, eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum.

Deus qui præcinxit me virtute: & posuit immaculatum viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum: & super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti ut arcum æreum brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ & dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.

Di-

Dilatâsti gressus meos subtus me: & non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos & comprehendam illos: & non convertat donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum: & supplantâsti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi deorsum: & odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: nec exaudivit eos.

Et comminuam eos, ut pulverem ante faciem venti: ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi: constitues in caput gentium.

Populus, quem non cognovi, servivit mihi: in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni inveterati sunt: & claudicaverunt à semitis suis.

Vivit Dominus, & benedictus Deus meus, & exaltetur Deus ſalutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis populos ſub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab inſurgentibus in me exaltabis me, à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor te in nationibus Domine, & nomini tuo pſalmum dicam.

Magnificans ſalutes regis ejus, & faciens miſericordiam Chriſto ſuo David, & ſemini ejus uſque in ſæculum.

PSALMUS 18.

CÆli enarrant gloriam Dei, & opera manuum ejus annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat ſcientiam.

Non ſunt loquelæ neque ſermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit ſonus eorum, in & fines orbis terræ verba eorum.

In ſole poſuit tabernaculũ ſuum & ipſe

tãquam ſponſus procedens de thalamo ſuo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, à ſummo cœlo egreſsio ejus.

Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus, nec eſt qui ſe abſcondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas, teſtimonium Domini fidele, & ſapientiam præſtans parvulis.

Juſtitiæ Domini rectæ, lætificantes corda, præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini ſanctus, permanens in ſæculum ſæculi, judicia Domini vera juſtificata in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurum & lapidem pretioſum multum, & dulciora ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtodit ea, in cuſtodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, & ab alienis parce ſervo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo.

Et

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus: & redemptor meus.

PSALMUS 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis: Protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum: & omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo: & in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiat illum de cœlo sancto suo: in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis: nos autem

in nomine Dõini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem surreximus, & erecti sumus.

Domine salvum fac regem , & exaudi nos in die qua invocaverimus te.

PSALMUS 20.

DOmine in virtute tua lætabitur rex, & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei .· & Voluntate labiorum ejus non fraudâsti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te.· & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum , & in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo .· gloriam , & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi .· lætificabis eum in

gau-

gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex ſperat in Domino, & in miſericordia altiſsimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis, dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultûs tui, Dominus in ira ſua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes & ſemen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, cogitaverunt conſilia quæ non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorſum in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virrute tua cantabimus, & pſallemus virtutes tuas.

Gloria tibi Trinitas æqualis una Deitas et ante omnia etc.

V. Confundantur et revereantur

PSALMUS 21.

& Adjutor, et liberator.

Deus in adjutorium meum etc. Dne ad adjuv: etc.

DEus Deus meus reſpice in me, quare me dereliquiſti; longe à ſalute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies

audies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: laus Israel.

In te speraverunt patres nostri speraverunt, & liberâsti eos.

Ad te clamaverunt & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: salvũ faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre. spes mea ab uberibus matris meæ, in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discesseris à me.

Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum. sicut Leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum : & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens: in medio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea , & lingua mea adhæſit faucibus meis: & in pulverem mortis deduxiſti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: cõſilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos : dinumeraverunt omnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideraverunt, & inſpexerunt me: diviſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me : ad defenſionem meam conſpice.

Erue à framea Deus animam meam: & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : in medio Eccleſiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum : uni-

universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: & cùm clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur; & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dominum universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus: universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum: & ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ: in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio

ventura: & annuntiabunt cœli justitiam ejus, populo qui nascetur quem fecit Dominus.

PSALMUS. 22

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me; animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ. propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis: non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Parâsti in conspectu meo mensam: adversûs eos qui tribulant me.

Impinguâsti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quàm præclarus est?

Et misericordia tua subsequetur me: omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini: in longitudinem dierum.

PSAL-

PSALMUS 23.

DOmini eſt terra, & plenitudo ejus, orbis terrarum, & univerſi, qui habitant in eo.

Quia ipſe ſuper maria fundavit eum: & ſuper flumina præparavit eum.

Quis aſcendet in montem Domini, aut quis ſtabit in loco ſancto ejus;

Innocens manibus & mundo corde: qui non accepit in vano animam ſuam, nec juravit in dolo proximo ſuo.

Hic accipiet benedictionem à Domino & miſericordiam à Deo ſalutari ſuo.

Hæc eſt generatio quærentium eum: quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

Quis eſt iſte rex gloriæ; Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes veſtras & elevamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ; Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

PSALMUS 24.

AD te Domine levavi animam meam Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei etenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes : supervacuè.

Vias tuas Domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me.

Dirige me in Veritate tua, & doce me : quia tu es Deus salvator meus, & te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine: & misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ: & ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuã Domine.

Dulcis

Dulcis & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in judicio : docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia & veritas : requirentibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei: quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei : multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue eum.

Vide humilitatem meam & laborem meum: & dimitte universa delicta mea.

Reſpice inimicos meos, quoniam multiplicati ſunt: & odio iniquo oderunt me.

Cuſtodi animam meam, & erue me non erubeſcam, quoniam ſperavi in te.

Innocentes & recti adhæſerunt mihi: quia ſuſtinui te.

Libera Deus Iſrael ex omnibus tribulationibus ſuis.

PSALMUS. 25.

IUdica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus ſum: & in Domino ſperans non infirmabor.

Proba me Domine, & tenta me ure renes meos, & cor meum.

Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt: & complacui in Veritate tua.

Non ſedi cum concilio vanitatis: & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi Eccleſiam malignantium, & cum impiis non ſedebo:

Lavabo in innocentes manus meas: & circumdabis altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis: & enarrem

univer ſa

universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domûs tuæ: & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus animam meam : & cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt : dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum : redime me, & miserere mei.

Pes meus stetit in directo : in Ecclesiis benedicam te Domine.

PSALMUS 26.

DOminus illuminatio mea & salus mea quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Dum appropiant super me innocentes : ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium: in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram: ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini: & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: cantabo & psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam à me: ne declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me: neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea de-

dereliquerunt me : Dominus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi Domine in via tua: & dirige me in ſemitam rectam, propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui, & mentita eſt iniquitas ſibi.

Credo videre bona Domine: in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum.

PSALMUS 27.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne ſileas à me: ne quando taceas à me, & aſsimilabor deſcendentibns in lacum,

Exaudi Domine vocem deprecationis meæ, dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo

ſuo, mala autem in cordibus eorum.

Da illis ſecundùm opera eorum, & ſecundùm nequitiã adinventionum ipſorũ.

Secundùm opera manuum eorum tribue illis, redde retributionem eorum ipſis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum ejus deſtrues illos, & non ædificabis eos.

Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, & protector meus, & in ipſo ſperavit cor meum, & adjutus ſum.

Et refloruit caro mea, & ex Voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis ſuæ, & protector ſalvationum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac populum tuum Domine, & benedic hæreditati tuæ, & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

PSALMUS 28.

AFferte Domino filii Dei, afferte Domino filios ariëtum.

Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus, adorate Dominum in atrio ſancto ejus.

Vox Domini ſuper aquas, Deus majeſtatis intonuit, Dominus ſuper aquas multas,

Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros, & confringet Dominus cedro Libani

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox Domini concutientis deſertum, & commovebit Dominus deſertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabis condenſa, & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit, & ſedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo ſuo dabit, Dominus benedicet populo ſuo in pace.

PSAL-

PSALMUS 29.

EXaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me: nec delectâſti inimicos meos ſuper me.

Domine Deus meus clamavi ad te: & ſanâſti me.

Domine eduxiſti ab inferno animam meam: ſalvaſti me à deſcendentibus in lacum.

Pſallite Domino Sancti ejus: & confitemini memoriæ ſanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: & vita in Voluntate ejus.

Ad veſperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in æternum.

Domine in Voluntate tua: præſtitiſti decori meo virtutem.

Avertiſti faciem tuam à me: & factus ſum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

Quæ

Quæ utilitas in ſanguine meo: dum deſcendo in corruptionem;

Nunquid confitebitur tibi pulvis: aut annuntiabit Veritatem tuam?

Audivit Dominus, & miſertus eſt mei: Dominus factus eſt adjutor meus.

Convertiſti planctum meum in gaudium mihi: conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætitiâ.

Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

PSALMUS 30.

IN te Domine ſperavi, non confundar in æternum: in juſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera, ut eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, ut ſalvum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem abſconde-

ſconderunt mihi. quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpiritum meum, redemiſti me Domine Deus Veritatis.

Odiſti obſervantes vanitates : ſupervacuè.

Ego autem in Domino ſperavi , exultabo, & lætabor in miſericordia tua.

Quoniam reſpexiſti humilitatem meam. ſalvâſti de neceſsitatibus animam meam.

Nec concluſiſti me in manibus inimici : ſtatuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.

Miſerere mei Domine quoniam tribulor , conturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea , & oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium vicinis meis valde, & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me obli-

oblivioni datus ſum, tanquam mortuus à corde.

Factus ſum tanquàm vas perditum: quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent ſimul adverſum me: accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperavi Domine: dixi, Deus meus es tu, in mãibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum: & à perſequentibus me.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac in miſericordia tua Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubeſcant impii, & deducantur in infernum: muta fiant labia doloſa.

Quæ loquuntur adverſùs juſtum iniquitatem in ſuperbia & in abuſione

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine: quam abſcondiſti timentibus te.

Perfeciſti eis qui ſperant in te: in conſpectu filiorum hominum.

Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: quoniam mirificavit miſericordiam ſuam mihi, in civitata munita.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: projectus ſum à facie oculorum tuorum.

Ideo exaudiſti vocem orationis meæ: dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes ſancti ejus: quoniam Veritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus ſuperbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor veſtrum; omnes qui ſperatis in Domino.

Gloria tibi Trinitas, etc. PSALMUS 31. Reple os meum etc.

V. Adjutorium nostrum: R. Qui fecit cælum etc.

BEati quorum remiſſæ ſunt iniquitates; & quorum tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum: nec eſt in ſpiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt oſſa mea: dum clamarem totâ die,

Quoniam

Quoniam die ac nocte gravata eſt ſuper me manus tua: converſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.

Delictum meum cognitum tibi feci: & injuſtitiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitebor adverſùm me injuſtitiam meam Domino: & tu remiſiſti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo & inſtruam te in via hac, quâ gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.

Nolite fieri ſicut equus & mulus: quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum conſtringe qui non approximant ad te.

Multa flagella paccatoris: ſperantem autem in Domino, miſericordia circũdabit.

Lætamini in Domino, & exultate justi & gloriamini omnes recti corde.

PSALMUS 32.

EXultate justi in Domino, rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini: & omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam & judicium: misericordiâ Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt: & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium, re-

reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet, cogitationes cordis ejus in generationem & generationem.

Beata gens cujus est Dominus, Deus ejus, populus, quem elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus, vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram;

Qui finxit sigillatim corda eorum, qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem, & gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem, in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum, & in eis qui sperant super misericordia ejus.

Ut eruat à morte animas eorum & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum: quoniam adjutor & protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum : & in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

PSALMUS 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum: & exaltemus nomen ejus in id ipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum , & illuminamini: & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum : & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: & eripiet eos.

Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt & esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam? diligit dies videre bonos;

Prohibe linguam tuam à malo: & labia tua ne loquantur dolum

Diverte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super justos: & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala; ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt

corde, & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum, & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima, & qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

PSALMUS 34.

JUdica Domine nocentes me, expugna impugnantes me.

Apprehende arma, & scutum & exurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur, quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum, & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti, &

& Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ & lubricum, & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratìs absconderunt mihi interitum laquei sui, supervacuè exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit apprehendat eum, & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis tibi;

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus, egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cùm mihi molesti essent, induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam, & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quaſi proximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacebam: quaſi lugens & contriſtatus ſic humiliabar.

Et adverſùm me lætati ſunt, & convenerunt: congregata ſunt ſuper me flagella, & ignoravi.

Diſsipati ſunt, nec compuncti, tentaverunt me, ſubſannaverunt me ſubſannatione: frenduerunt ſuper me dentibus ſuis.

Domine quando reſpicies; reſtitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in Eccleſia magna: in populo gravi laudabo te.

Non ſupergaudeant mihi, qui adverſantur mihi iniquè: qui oderunt me gratìs & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur: & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt ſuper me os ſuum: dixerunt, Euge, euge, viderunt oculi noſtri.

Vidiſti Domine, ne ſileas: donec diſce-

discedas à me.

Exurge & intende judicio meo : Deus meus, & Dominus meus in causam meam.

Judica me secundùm justitiam tuam Domine Deus meus: & non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis, Euge, euge animæ nostræ; nec dicant, devoravimus eum.

Erubescant, & revereantur simul : qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverentiâ : qui maligna loquuntur super me.

Exultent, & lætentur qui volunt justitiam meam; & dicant semper, magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam · totâ die laudem tuam.

PSALMUS 35.

DIxit injustus ut delinquat semetipso: non est timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas, & dolus: noluit intelligere ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Domine in cœlo misericordia tua & veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei, judicia tua abyssus multa.

Homines & jumenta salvabis Domine, quemadmodum multiplicâsti misericordiam tuam Deus.

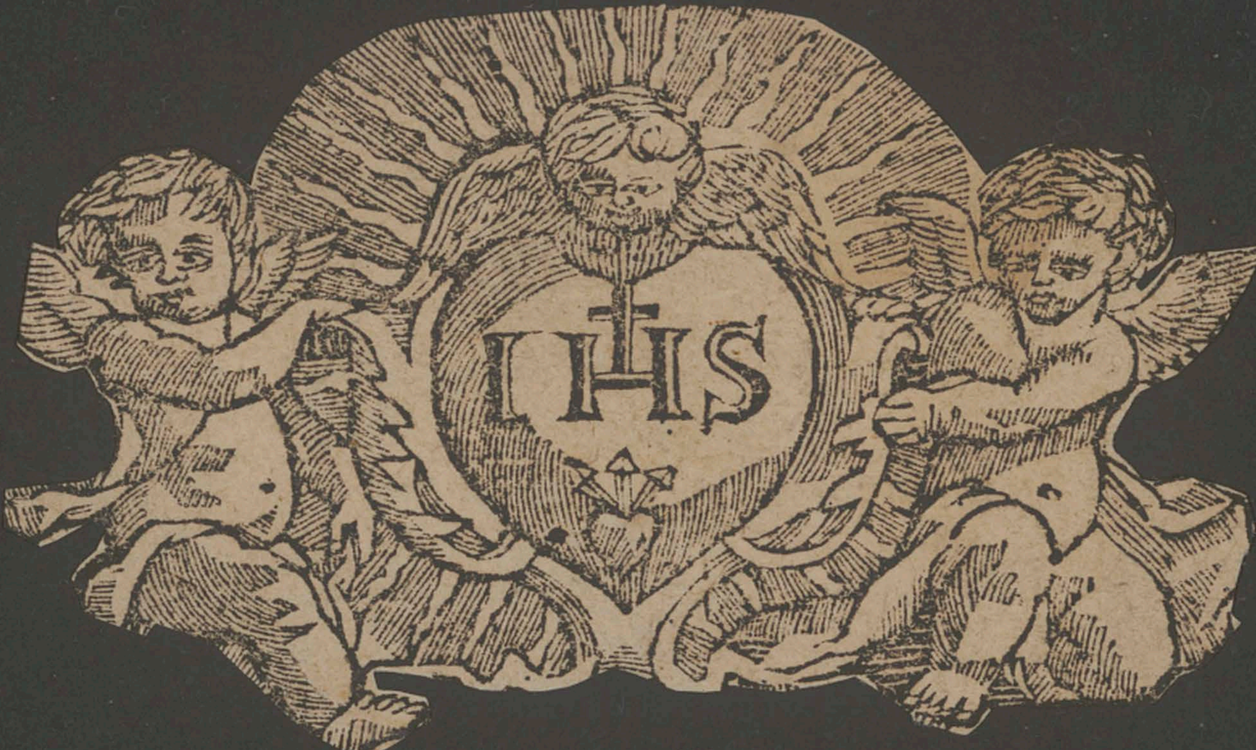
Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te, & justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ: & manus

IHS

peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

PSALMUS 36.

NOli æmulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fœnum velociter arescent: & quemadmodum olera herbarum citò decident.

Spera in Domino, & fac bonitatem: inhabita terram, & pascêris in divitiis ejus.

Delectare in Domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam & spera in eo: & ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, & judicium tuum tanquam meridiem: subditus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua in homine faciente injustitias.

Desine ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur

buntur: sustinentes autem Dominum ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccator & quæres locum ejus, & non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram & delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum: & stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum: quoniam prospicit, quòd veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores: intenderunt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem & inopem: ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum & arcus eorum confringatur.

Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus.

Novit Dominus dies immaculatorum & hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, &

& in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini, mox ut honorificati fuerint & exaltati deficientes, quemadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator, & non solvet: justus autem miseretur & retribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur: & viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui: & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miseretur, & commodat: & semen illius in benedictione erit.

Declina à malo, & fac bonum: & inhabita in sæculum sæculi.

Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur.

Injuſti punientur: & ſemen impiorum peribit.

Juſti autem hæreditabunt terram:& inhabitabunt in ſæculum ſæculi ſuper eam

Os juſti meditabitur ſapientiam: & lingua ejus loquetur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipſius : & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Conſiderat peccator juſtum: & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus:nec damnabit eum, cùm judicabitur illi.

Expecta Dominum, & cuſtodi viam ejus,& exaltabit te,ut hæreditate capias terram:cùm perierint peccatores,videbis.

Vidi impium ſuperexaltatum:& elevatum,ſicut cedros Libani.

Et tranſivi,& ecce non erat: & quæſivi eum , & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtodi innocentiam , & vide æquitatem : quoniam ſunt reliquiæ homini pacifico.

In-

Injuſti autem diſperibunt ſimul: reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem juſtorum à Domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus: & liberabit eos: & eruet eos à peccatoribus, & ſalvabit eos, quia ſperaverunt in eo.

PSALMUS 37.

DOmine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, & confirmâſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non eſt pax oſsibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ ſuper greſſæ ſunt caput meum: & ſicut onus grave gravatæ ſunt ſuper me.

Putruerunt & corruptæ ſunt cicatrices meæ: à facie inſipientiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvatus ſum uſque in finem: totâ die contriſtatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: & non eſt Sanitas in Carne mea.

Afflictus ſum, & humiliatus ſum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine: ante te omne deſiderium meum: & gemitus meus à te non eſt abſconditus.

Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.

Amici mei, & proximi mei: adverſus me appropinquaverunt, & ſteterunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſteterunt: & vim faciebant qui quærebant animam meam

Et qui inquirebant mala mihi, locuti ſunt vanitates: & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiebam: & ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non audiens: & non habens in ore ſuo redargutiones.

Quo-

Quoniam in te Domine ſperavi: tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergaudeant mihi inimici mei: & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locuti ſunt.

Quoniam ego in flagella paratus ſum: & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, & confirmati ſunt ſuper me: & multiplicati ſunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne diſceſſeris à me.

Intende in adjutorium meum: Domine Deus ſalutis meæ.

PSALMUS 38.

DIxi, cuſtodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea.

Poſui ori meo cuſtodiam: cùm conſiſteret peccator adverſùm me.

Obmutui & humiliatus ſum, & ſilui à bonis: & dolor meus renovatus eſt.

Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardeſcet ignis.

Locutus ſum in lingua mea: notum fac mihi Domine finem meum.

Et numerum dierum meorum quis eſt: ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: & ſubſtantia mea, tanquam nihilum ante te.

Veruntamen univerſa vanitas: omnis homo vivens.

Veruntamen in imagine pertranſit homo: ſed & fruſtra conturbatur.

Theſaurizat: & ignorat, cui congregabit ea.

Et nunc quæ eſt expectatio mea, nónne Dominus; & ſubſtantia mea apud te eſt.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium inſipienti dediſti me.

Ob[illegible]ui, & non aperui os meum, quoniam tu feciſti: amove à me plagas tuas.

A fortitudine manûs tuæ ego defeci in in-

increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: veruntamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine & deprecationem meam : auribus percipe lachrymas meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus : sicut omnes patres mei

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam: & amplius non ero.

PSALMUS 39.

EXpectans expectavi Dominum: & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

Et statuit supra petram pedes meos : & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: & spe-

rabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: & non respexit in vanitates & insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus: mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi: ecce venio.

In capite libri spiritum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam: à consilio multo.

Tu-

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: misericordia tua, & veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus, comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine, ut eruas me, Domine ad adjuvandum me respice.

Confundantur, & revereantur simul qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsum & revereantur, qui volunt mihi mala.

Ferant cònfestim confusionem suam, qui dicunt mihi, Euge, ege.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te, & dicant semper; magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum

Ego autem mendicus sum & pauper, Dominus solicitus est mei.

Adjutor meus & protector meus tu es,

Deus meus ne tardaveris.

PSALMUS 40.

BEatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conſervet eum, & vivificet eum: & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum ejus:

Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris ejus: univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitate ejus.

Ego dixi, Domine miſerere mei: ſana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi quando morietur, & peribit nomen ejus;

Et ſi ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: cor ejus congregavit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foras: & loquebatur in id ipſum.

Adverſùm me ſuſurrabant omnes inimici mei: adverſū me cogitabāt mala mihi.

Verbum iniquum conſtituerunt adverſùm me: nunquid qui dormit, non

adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo speràvi: qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me. & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me, quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, & confirmâsti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum, Fiat, fiat.

Gloria tibi Trinitas etc. Te Deum Patrem ingenitum. etc.
V. Deus in adjutoriu[m] PSALMUS 41 D[omi]ne ad adjuvandu[m] etc.
Reple os meum laude, ut cantem gloriam tuam etc.

QUemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ità desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie;

ubi est Deus tuus;

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui, de terra Jordanis, & Hermoniim, à monte modico.

Abyssus abyssum invocat: in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo, susceptor meus es.

Quare oblitus es mei: & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus;

Dum

Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies, ubi est Deus tuus, quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea, quare me repulisti, & quare tristis incedo? dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montē sanctū tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cathara Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor

bor illi; ſalutare vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 43.

DEus auribus noſtris audivimus, patres noſtri annuntiaverunt nobis.

Opus quod operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Manus tua gentes diſperdidit, & plantâſti eos, afflixiſti populos, & expuliſti eos.

Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram, & brachium eorum non ſalvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultûs tui, quoniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus & Deus meus, qui mandas ſalutes Jacob.

In te inimicos noſtros ventilabimus cornu, & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperabo, & gladius meus non ſalvabit me.

Salvâſti enim nos de affligentibus nos, & odientes nos confudiſti.

In Deo laudabimur totâ die, & in nomine

ne tuo confitebimur in sæculum.

Nunc autem repulisti & confudisti nos & non egredieris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros, & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escarum, & in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sinè pretio, & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsannationem & derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.

Totâ die verecundia mea contra me est: & confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquentis: à facie inimici & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: & iniquè non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum: & de-

clinâſti ſemitas noſtras à via tua.

Quoniam humiliâſti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti ſumus nomen Dei noſtri, & ſi expandimus manus noſtras ad Deum alienum.

Nónne Deus requiret iſta : ipſe enim novit abſcondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die, æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis.

Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? oblivíſceris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ;

Quoniam humiliata eſt in pulvere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter noſter.

Exurge Domine, adjuva nos: & redime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus ſcribæ , velociter ſcribentis

Specioſus forma præ filiis hominum , diffuſa eſt gratia in labiis tuis , propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum, potentiſſime.

Specie tuâ & pulchritudine tuâ, intende, proſpere procede, & regna.

Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua

Sagittæ tuæ acutæ, populi ſub te cadent in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi virga directionis, virga regni tui

Dilexiſti Juſtitiam, & odiſti iniquitatem propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ conſortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & caſia à veſtimentis tuis , à domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Aſtitit regina à dexteris tuis in veſtitu deaurato, circumdata varietate.

Au-

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliviſcere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decorem tuum: quoniam ipſe eſt Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus: in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines poſt eam: proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione: adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati ſunt tibi filii, conſtitues eos principes ſuper omnem terram.

Memores erunt nominis tui, in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in ſæculum ſæculi.

PSALMUS 45.

DEus noſter refugium & virtus, adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt

runt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ ſunt aquæ eorum conturbati ſunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: ſanctificavit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deus in meo ejus, non commovebitur: adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dominus virtutem nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma & ſcuta comburet igni.

Vacate & videte quoniam ego ſum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra:

Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 46.

OMnes gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelſus, terribilis: Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjecit populos nobis: & gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hæreditatem ſuam: ſpeciem Jacob, quam dilexit.

Aſcendit Deus in jubilo: & Dominus in voce tubæ.

Pſallite Deo noſtro, pſallite, pſallite regi noſtro, pſallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: pſallite ſapienter.

Regnabit Deus ſuper gentes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ vehementer elevati ſunt.

PSALMUS 47.

MAgnus Dominus & laudabilis nimis: in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, latera Aquilonis, civitas regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur: cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ: propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: & distribuite domus ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUdite hæc omnes gentes auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ & filii hominum: simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute sua: & in multitu-

titudine divitiarum ſuarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo non dabit Deo placationem ſuam.

Et pretium redemptionis animæ ſuæ: & laborabit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit ſapientes morientes: ſimul inſipiens & ſtultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias ſuas: & ſepulchra eorum domus illorum in æternũ.

Tabernacula eorum in progenie & progenie: vocaverunt nomina ſua in terris ſuis.

Et homo cùm in honore eſſet, non intellexit, comparatus eſt jumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.

Hæc via illorum ſcandalum ipſis: & poſtea in ore ſuo complacebunt.

Sicut oves in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eorum juſti in matutino: & auxilium eorum veteraſcet in inferno à gloria eorum.

Veruntamen Deus redimet animam

meam de manu inferni cùm acceperit me.

Ne timueris, cùm dives factus fuerit homo: & cùm multiplicata fuerit gloria domûs ejus.

Quoniam cùm interierit, non ſumet omnia: neque deſcendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vita ipſius benedicetur confitebitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introibit uſque in progenies patrum ſuorum: & uſque in æternum non videbit lumen.

Homo cùm in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt jumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.

PSALMUS. 49.

DEus deorum Dominus locutus eſt: & vocavit terram.

A ſolis ortu uſque ad occaſum: ex Sion ſpecies decoris ejus.

Deus manifeſtè veniet: Deus noſter, & non ſilebit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet: & in circuitu ejus tempeſtas valida.

Ad-

Advocavit cœlum desursum: & terram, discernere populum suum.

Congregate illi sanctos ejus: qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus : quoniam Deus judex est.

Audi populus meus, & loquar; Israël, & testificabor tibi : Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos : neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ sunt omnes feræ sylvarum, jumenta in montibus, & boves.

Cognovi omnia volatilia cœli: & pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

Nunquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis: & redde altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus: quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam & projecisti sermones meos retrorsum.

Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ: & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebaris, & adversùs filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui.

Existimâsti inique, quòd ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS 50.

Miserere mei Deus: secundùm magnam

gnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim Veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestâsti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: lavabis me, & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innova in visceribus meis

Ne projicias me à facie tua: & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui & ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impii ad te convertentur.

Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſalutis meæ; & exultabit lingua mea juſtitiam tuam.

Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem utique: holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium Deo, ſpiritus contribulatus cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.

Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion, ut ædificentur muri Jeruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificium juſtitiæ, oblationes & holocauſta, tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

Gloria Tibi Trinitas etc. Te Deum Patrem ingenitum etc.

Adjutorium nostrum PSALMUS 51. ℟ Qui fecit etc.

Reple os meum laude, ut cantem Gloriam tuam, etc.

QUid gloriaris in malitia, qui potens

es in iniquitate?

Totâ die injuſtitiam cogitavit lingua tua, ſicut novacula acuta feciſti dolum.

Diſexiſti malitiam ſuper benignitatem, iniquitatem magìs, quàm loqui æquitatem.

Dilexiſti omnia verba præcipitationis, lingua doloſa.

Propterea Deus deſtruat te in finem, evellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viventium.

Videbunt Juſti & timebunt, & ſuper eum ridebunt & dicent, ecce homo qui non poſuit Deum adjutorem ſuum.

Sed ſperavit in multitudine divitiarum ſuarum, & prævaluit in vanitate ſua.

Ego autem ſicut oliva fructifera in domo Dei, ſperavi in miſericordia Dei in æternum, & in ſæculum ſæculi.

Confitebor tibi in ſæculum, quia feciſti, & expectabo nomen tuum, quoniam bonum eſt in conſpectu Sanctorum tuorum.

PSALMUS 52.

DIxit insipiens in corde suo : non est Deus.

Corrupti sunt & abominabiles facti sunt iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam, ut cibum panis;

Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? cùm converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, & lætabitur Israël.

PSALMUS 53.

DEus in nomine tuo ſalvum me fac: & in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt adverſùm me, & fortes quæſiêrunt animam meam: & non propoſuerunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus adjuvat me: & Dominus ſuſceptor eſt animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: & in veritate tua diſperde illos.

Voluntariè ſacrificabo tibi, & confitebor Nomini Tuo Domine: quoniam bonum eſt.

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: & ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

PSALMUS 54.

EXaudi Deus orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam:

intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me: & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, quis dabit mihi pennas sicut columbæ: & volabo, & requiescam;

Ecce elongavi fugiens: & mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit: à pusillanimitate spiritus, & tempestate.

Præcipita Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: & labor in medio ejus, & injustitia.

Et non defecit de plateis ejus: usura & dolus.

Quo-

Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem utique.

Et ſi is qui oderat me, ſuper me magna locutus fuiſſet: abſcondiſſem me forſitan ab eo.

Tu verò homo unanimis: dux meus & notus meus.

Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus cum conſenſu.

Veniat mors ſuper illos: & deſcendant in infernum viventes.

Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi: & Dominus ſalvabit me.

Veſpere, & mane, & meridie, narrabo & annuntiabo: & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos: qui eſt ante ſæcula.

Non enim eſt illis commutatio, & non

timuerunt Deum: extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminaverunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus: & appropinquavit cor illius.

Molliti ſunt ſermones ejus ſuper oleum & ipſi ſunt jacula.

Jacta ſuper Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem juſto.

Tu verò Deus deduces eos: in puteum interitûs.

Viri ſanguinum & doloſi, non dimidiabunt dies ſuos: ego autem ſperabo in te Domine.

PSALMUS 55.

MIſerere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die: Quoniam multi bellantes adverſùm me.

Ab altitudine diei timebo: ego verò in te ſperabo. In

In Deo laudabo ſermones meos, in Deo ſperavi: non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: adverſùm me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt & abſcondent: ipſi calcaneum meum obſervabunt.

Sicut ſuſtinuerunt animam meam, pro nihilo ſalvos facies illos: in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annunciavi tibi: poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo.

Sicut & in promiſſione tua: tunc convertentur inimici mei retrorſum.

In quacunque die invocavero te: ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo ſermonem: in Deo ſperavi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me ſunt Deus vota tua: quæ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuiſti animam meam de morte & pedes meos de lapſu: ut placeam

am coram Deo in lumine viventium.

PSALMUS. 56.

MIserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum ſperabo: donec tranſeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altiſſimum: Deum qui beneficit mihi.

Miſit de cœlo, & liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericordiam ſuam, & veritatem ſuam: & eripuit animam meam de medio catulorum leonum, dormivi conturbatus

Filii hominum dentes eorum arma & ſagittæ: & linguæ eorum gladius acutus.

Exaltare ſuper cœlos Deus: & in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: & inciderunt in eam:

Paratum cor meum Deus, paratum

cor meum: cantabo & pſalmum dicam

Exurge gloria mea, exurge pſalterium & cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: & pſalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata eſt uſque ad cœlos miſericordia tua: & uſque ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper cœlos Deus: & ſuper omnem terram gloria tua.

PSALMUS 57.

SI verè utique juſtitiam loquimini: rectè judicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini in terra injuſtitias manus veſtræ concinnant.

Alienati ſunt peccatores à vulva, erraverunt ab utero: locuti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitudinem ſerpentis ſicut aſpidis ſurdæ, & obdurantis aures ſuas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium: & venefici incantantis ſapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipſorum: molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient, tanquam aqua decurrens, intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: ſupercecidit ignis, & non viderunt ſolem.

Priuſquam intelligerent ſpinæ veſtræ rhamnum: ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætabitur juſtus, cùm viderit vindictam: manus ſuas lavabit in ſanguine peccatoris.

Et dicet homo, ſi utique eſt fructus juſto: utique eſt Deus judicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERipe me de inimicis meis Deus meus, & ab inſurgentibus in me libera me.

Eripe de operantibus iniquitatem: & de viris ſanguinum ſalva me.

Quia ecce ceperunt animam meam irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum me-

meum Domine. ſinè iniquitate cucurri & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide: & tu Domine Deus virtutum, Deus Iſraël.

Intende ad viſitandas omnes gentes non miſerearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad veſperam, & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gladius in labiis eorum, quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos, ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te cuſtodiam, quia Deus ſuſceptor meus es, Deus meus, miſericordia ejus præveniet me.

Deus oſtendet mihi ſuper inimicos meos, ne occidas eos, nequando obliviſcantur populi mei.

Diſperge illos in virtute tua, & depone eos protector meus Domine.

Delictum oris eorum, ſermonem labiorum ipſorum, & comprehendantur in ſu-

ſuperbia ſua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in conſummatione: in ira conſummationis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominabitur Jacob & finium terræ.

Convertentur ad veſperam, & famem patientur ut canes & circuibunt civitatem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum: ſi verò non fuerint ſaturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: & exaltabo manè miſericordiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor meus, & refugium meum in die tribulationis meæ.

Adjutor meus tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es: Deus meus miſericordia tua.

PSALMUS 59.

DEus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: iratus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam:

am: ſana contritiones ejus, quia commota eſt.

Oſtendiſti populo tuo dura: potâſti nos vino compunctionis.

Dediſti metuentibus te ſignificationem ut fugiant à facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: ſalvum fac dexterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locutus eſt in ſancto ſuo lætabor, & partibor Sichimam, & convallem tabernaculorum metibor.

Meus eſt Galaad & meus eſt Manaſſes, & Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum, mihi alienigenæ ſubditi ſunt.

Quis deducet me in civitatem munitam, quis deducet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus qui repuliſti nos: & non egredieris Deus in virtutibus noſtris;

Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana ſalus hominis.

In Deo faciemus virtutem, & ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS 60.

EXaudi Deus deprecationem meam, intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi, dum anxiaretur cor meum, in petra exaltâsti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula, protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies, annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei, misericordiam & veritatem ejus, qui requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi, ut reddam vota mea de die in diem. Gloria tibi Trinitas etc. Te Deum Patrem
℣. Deus in adjutorium etc. ℟. Dne ad adjuvandu etc.
Reple os meum etc.

PSALMUS 61.

NOnne Deo subjecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

Nam

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus, ſuſceptor meus, non movebor amplius.

Quouſque irruitis in hominem? interficitis univerſi vos tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulſæ?

Veruntamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in ſiti: ore ſuo benedicebant, & corde ſuo maledicebant.

Veruntamen Deo ſubjecta eſto anima mea: quoniam ab ipſo patientia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvator meus: adjutor meus non emigrabo.

In Deo ſalutare meum, & gloria mea: Deus auxilii mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda veſtra, Deus adjutor noſter in æternum.

Veruntamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in ſtateris: ut decipiant ipſi de vanitate in id ipſum.

Nolite ſperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiſcere: divitiæ ſi affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

PSALMUS. 62.

DEus Deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea: quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & invia, & in aquosa: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea, & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum in matutinis meditabor in te: quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.

Ipſi verò in vanum quæſierunt animam meam introibunt in inferiora terræ : tradentur in manus gladii,partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui jurant in eo : quia obſtructum eſt os loquentium iniqua.

PSALMUS 63.

EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor : à timore inimici eripe animam meam.

Protexiſti me à conventu malignantium : à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt, ut gladium linguas ſuas,intenderunt arcum, rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum.

Subitò ſagittabunt eum, & non timebunt,firmaverunt ſibi ſermonem nequam.

Narraverunt,ut abſconderent laqueos, dixerunt,quis videbit eos?

Scrutati ſunt iniquitates, defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.

Accedet homo ad cor altum, & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum, & infirmatæ ſunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati ſunt omnes, qui videbant eos: & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur juſtus in Domino, & ſperabit in eo: & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Hieruſalem.

Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt ſuper nos, & impietatibus noſtris tu propitiaberis.

Beatus quem elegiſti & aſſumpſiſti, inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domûs tuæ: ſanctum eſt templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus ſalutaris noſter, ſpes omnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia, qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos à ſignis tuis: exitus matutini & veſpere delectabis.

Viſitâſti terram, & inebriâſti eam, multiplicâſti locupletare eam

Flumen Dei repletum eſt aquis paraſti cibum illorum, quoniam ità eſt præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: in ſtillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur ubertate.

Pingueſcent ſpecioſa deſerti: & exultatione colles accingentur.

Induti ſunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

PSALMUS 65.

JUbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine; in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede, ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deum nostrum, & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probâsti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulati-

lationes in dorſo noſtro: impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.

Tranſivimus per ignem & aquam, & eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocauſtis: reddam tibi vota mea, quæ diſtinxerunt labia mea.

Et locutum eſt os meum, in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo omnes qui timetis Deum: quanta fecit animæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamavi: & exultavi ſub lingua mea.

Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo: non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus: & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus qui non amovit orationem meam: & miſericordiam ſuam à me.

PSALMUS 66.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes: quoniam judicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 67

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus: & fugiant qui oderunt eum a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit

cera à facie ignis; ſic pereant peccatores à facie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei: & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, pſalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui aſcendit ſuper occaſum, Dominus nomen illi.

Exultate in conſpectu ejus: turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & judicis viduarum.

Deus in loco ſancto ſuo: Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: ſimiliter eos, qui exaſperant, qui habitant in ſepulchris.

Deus cùm egredereris in conſpectu populi tui: cùm pertranſires in deſerto.

Terra mota eſt, etenim cœli diſtillaverunt à facie Dei Sinai: à facie Dei Iſraël.

Pluviam voluntariam ſegregabis Deus hæreditati tuæ: & infirmata eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: paráſti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus: virtute multâ.

Rex virtutum dilecti dilecti, & speciei domûs dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ: & posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis ut quid suspicamini montes coagulatos;

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes: inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium

um nostrorum.

Deus noster Deus salvos faciendi : & Domini Domini exitus mortis.

Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus, ex Basan convertam: convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine; lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallentibus: in medio juvencularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino: de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus: in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quòd operatus es in nobis.

A templo tuo in Hierusalem: tibi offe-

rent reges munera.

Increpa feras arundenis, congregatio raurorum in vaccis populorum, ut excludant eos, qui probati ſunt argento.

Diſſipa gentes quæ bella volunt; venient legati ex Ægypto: Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantate Deo: pſallite Domino.

Pſallite Deo, qui aſcendit ſuper cœlum cœli: ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtutis: date gloriam Deo ſuper Iſraël: magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in Sanctis ſuis, Deus Iſraël ipſe dabit virtutem & fortitudinem plebi ſuæ benedictus Deus.

PSALMUS 68.

SAlvum me fac Deus: quoniam intraverunt aquæ uſque ad animam meam.

Infixus ſum in limo profundit: & non eſt ſubſtantia.

Veni

Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratìs.

Confortati sunt, qui persecuti sunt me inimici mei injustè quæ non rapui, tunc exoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te Domine: Domine virtutum.

Non confundantur super me: qui quærunt te, Deus Israël.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis: & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam: &

factum eſt in opprobrium mihi.

Et poſui veſtimentum meum cilicium: & factus ſum illis in parabolam.

Adverſùm me loquebantur, qui ſedebant in porta: & in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus.

In multitudine miſericordiæ tuæ exaudi me: in Veritate ſalutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſorbeat me profundum: neque urgeat ſuper me puteus os ſuum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna eſt miſericordia tua: ſecundùm multitudinẽ miſerationũ tuarum reſpice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu ſcis improperium meum, & confu-

ſionem

ſionem meam, & reverentiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes, qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, & miſeriam.

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur, & non fuit & qui conſolaretur, & non inveni.

Et dederunt in eſcam meam fel & in ſiti mea potaverunt me aceto.

Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum, & in retributiones, & in ſcandalum.

Obſcurentur oculi eorum ne videant, & dorſum eorum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam, & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deſerta, & in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet

Quoniam quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt: & ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum: & non intrent in juſtitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: & cum juſtis non ſcribantur.

Ego ſum pauper&dolens ſalus tua Deus ſuſcepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico & magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo ſuper vitulum novellum, cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & lætentur: quærite Deum, & vivet anima veſtra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus. & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra: mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus ſalvam faciet Sion: & ædificabuntur civitates Judæ.

Et inhabitabunt ibi: & hæreditate acquirent eam.

Et ſemen ſervorum ejus poſſidebit eam & qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

PSALMUS 69.

DEus in adjutorium meum intende Domine ad adjuvandum me feſtina.

Confundantur, & revereantur: qui

quærunt

quærunt animam meam.

Avertantur retrorſum & erubeſcant: qui volunt mihi mala

Avertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes, qui quærunt te: & dicant ſemper, magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego verò egenus, & pauper ſum. Deus adjuva me.

Adjutor meus & liberator meus es tu: Domine ne moreris.

PSALMUS 70.

IN te Domine ſperavi, non confundar in æternum: in juſtitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: ut ſalvum me facias.

Quoniam firmamentum meum: & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis, & ini-

niqui.

Quoniam tu es patientia mea Domine: Domine ſpes mea à juventute mea.

In te confirmatus ſum ex utero: de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea ſemper: tanquam prodigium factus ſum multis, & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore ſenectutis cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui cuſtodiebant animam meam, conſilium fecerunt in unum.

Dicentes, Deus dereliquit eum, perſequimini, & comprehendite eum quia non eſt qui eripiat.

Deus ne elongeris à me: Deus meus in auxilium meum reſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ. operiantur confuſione &

pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperabo: & adjiciam ſuper omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit juſtitiam tuam: totâ die ſalutare tuum.

Quoniam non cognovi literaturam, introibo in potentias Domini: Domine memorabor juſtitiæ tuæ ſolius.

Deus docuiſti me à juventute mea, & uſque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et uſque in ſenectam & ſenium: Deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum generationi omni quæ ventura eſt.

Potentiam tuam & juſtitiam tuam Deus, uſque in altiſſima, quæ feciſti magnalia, Deus quis ſimilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulationes multas, & malas, & converſus vivificâſti me, & de abyſſis terræ iterum reduxiſti me.

Multiplicâſti magnificentiam tuam, & converſus conſolatus es me.

Nam & ego confitebor tibi in vaſis pſalmi Veritatem tuam Deus pſallam

 tibi

tibi in cithara, ſanctus Iſrael.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: & anima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die, meditabitur juſtitiam tuam: cùm confuſi & reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Gloria Tibi Trinitas etc Te Deum Patrem etc Confun.

℣ Adjutorium nostrum. PSALMUS 71. ℟ Qui fecit etc

Reple os meum laude tua ut cantem Tibi gloriam etc

DEus judicium tuum Regi da: & juſtitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in juſtitia: & pauperes tuos in judicio.

Suſcipiant montes pacem populo: & colles juſtitiam.

Judicabit pauperes populi, & ſalvos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum Sole, & ante Lunam; in generationem & generationem.

Deſcendet ſicut pluvia in vellus: & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.

Orietur in diebus ejus juſtitia, & abundantia pacis: donec auferatur Luna.

Et dominabitur à mari uſque ad mare:

&

& à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes: & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & Insulæ munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ; omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente: & pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus, & florebunt de civitate, sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula, ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ, omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Iſraël: qui facit mirabilia ſolus.

Et benedictum nomen majeſtatis ejus in æternum: & replebitur majeſtate ejus omnis terra; Fiat, fiat.

PSALMUS 72.

QUam bonus Iſraël Deus: his, qui recto ſunt corde!

Mei autem pene moti ſunt pedes, pene effuſi ſunt greſſus mei.

Quia zelavi ſuper iniquos: pacem peccatorum videns.

Quia non eſt reſpectus morti eorum & firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non ſunt: & cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſunt iniquitate, & impietate ſuâ.

Prodiit quaſi ex adipe iniquitas eorum: tranſierunt in affectum cordis.

Cogita-

Cogitaverunt, & locuti ſunt nequitiam: iniquitatem in excelſo locuti ſunt.

Poſuerunt in cœlum os ſuum: & lingua eorum tranſivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hìc: & dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt, quomodo ſcis Deus, & ſi eſt ſcientia in excelſo?

Ecce ipſi peccatores, & abundantes in ſæculo obtinuerunt divitias.

Et dixi, ergo ſinè cauſa juſtificavi cor meũ & lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, & caſtigatio mea in matutinis.

Si dicebam, Narrabo ſic, ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Exiſtimabam ut cognoſcerem hoc labor eſt ante me.

Donec intrem in ſanctuarium Dei, & intelligam in noviſſimis eorum.

Veruntamen propter dolos poſuiſti eis: dejeciſti eos dum allevarentur.

Quomodo facti ſunt in deſolationem, ſubito defecerunt: perierunt pro-

pter

pter iniquitatem ſuam.

Velut ſomnium ſurgentium, Domine in civitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum eſt cor meum & renes mei commutati ſunt, & ego ad nihilum redactus ſum, & neſcivi.

Ut jumentum factus ſum apud te: & ego ſemper tecum.

Tenuiſti manum dexteram meam, & in Voluntate tua deduxiſti me: & cùm gloria ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo: & à te quid volui t ſuper terram?

Defecit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elongant ſe à te, peribunt: perdidiſti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum eſt: ponere in Domino Deo ſpem meam.

Ut annuntiem omnes prædicati ones tuas: in portis filiæ Sion.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

Memor esto congregationis tuæ: quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: mons Sion, in quo habitâsti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa, & non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in sylva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum in securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: & nos non cognoscet ampliùs.

Usquequo Deus improperabit inimicus: irritat adversarius nomen tuum in finem.

Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam: de medio sinu tuo in finem.

Deus autem rex noster ante sæcula: operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmâsti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox tu fabricatus es auroram, & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliviscaris

liviſcaris in finem.

Reſpice in teſtamentum tuum : quia repleti ſunt, qui obſcurati ſunt, terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confuſus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica cauſam tuam, memor eſto improperiorum tuorum: eorum, quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne obliviſcaris voces inimicorum tuorum: ſuperbia eorum, qui te oderunt, aſcendit ſemper.

PSALMUS 74.

CONfitebimur tibi Deus: confitebimur: & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cùm accepero tempus: ego juſtitias judicabo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis, nolite iniquè agere: & delinquentibus, nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus: quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Domini, vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc; veruntamen fæx ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum, cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua justi.

PSALMUS 75.

NOtus in Judæa Deus: in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum: scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis : turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnum ſuum:& nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus ſuis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, dormitaverunt qui aſcenderunt equos.

Tu terribilis , & quis reſiſtet tibi ? ex tunc ira tua.

De cœlo auditum feciſti judicium: terra tremuit & quievit.

Cùm exurgeret in judicium Deus: ut ſalvos faceret omnes manſuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : & reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.

Vovete , & reddite Domino Deo veſtro: omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili & ei qui aufert ſpiritum principum : terribili apud reges terræ.

PSALMUS. 76.

VOce meâ ad Dominum clamavi voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum ; & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea: memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum, & defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei; turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo & exercitabor, & scopebam spiritum meum.

Nunquid in æternum projiciet Deus: aut non apponet, ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet: à generatione in generationem;

Aut obliviscetur misereri Deus: aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et

Et dixi, nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua, quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob & Joseph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ & timuerunt, & turbatæ sunt abyssi

Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ, commota est, & contremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum: in manu Moysi & Aaron.

PSALMUS 77.

ATtendite popule meus legem meam, inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus & cognovimus ea: & patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum: in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus: & mirabilia ejus, quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob: & legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis: ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur, & exurgent: & narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur operum Dei: & mandata ejus

jus exquirant.

Ne fiant ſicut patres eorum: generatio prava & exaſperans.

Generatio, quæ non direxit cor ſuum: & non eſt creditus cum Deo ſpiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum: converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodierunt teſtamentum Dei & in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti ſunt benefactorum ejus: & mirabilium ejus, quæ oſtendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti: in campo Thaneos.

Interrupit mare, & perduxit eos: & ſtatuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diei: & totâ nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: & adaquavit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra: & deduxit tanquam flumina aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt excelſum in inaquoſo.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis: ut peterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo: dixerunt, nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram & fluxerunt aquæ: & torrentes inundaverunt.

Nunquid & panem poterit dare: aut parare mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, & distulit & ignis accensus est in Jacob, & ità ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in Deo: nec speraverunt in salutari ejus.

Et mandavit nubibus desuper: & januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum: & panem cœli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de cœlo & induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum: & electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni eorum cum festinatione.

Cùm occideret eos, quærebant eum, & revertebantur, & diluculo veniebunt ad eum.

Et rememorati sunt, quia Deus adjutor est eorum, & Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, & linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipſe autem eſt miſericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non diſperdet eos.

Et abundavit, ut averteret iram ſuam: & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordatus eſt, quia caro ſunt, ſpiritus vadens & non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deſerto, in iram concitaverunt eum in inaquoſo?

Et converſi ſunt, & tentaverunt Deum, & ſanctum Iſraël exacerbaverunt.

Non ſunt recordati manus ejus: die, quâ redemit eos de manu tribulantis.

Sicut poſuit in Ægypto ſigna ſua, & prodigia ſua in campo Thaneos.

Et convertit in ſanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

Miſit in eos cynomyjam, & comedit eos, & ranam, & diſperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum, & labores eorum locuſtæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum, &

&possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ indignationem, & iram, & tribulationem, immissiones per Angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, & non pepercit à morte animabus eorum:&jumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum:& perduxit eos,tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe,& non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ:montem,quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes: & sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israël.

Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum excelsum: & testimonia ejus non custo-

custodierunt.

Et averterunt se, & non servaverunt pactum : quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, & sprevit: & ad nihilum redegit valde Israël.

Et repulit tabernaculum Silo: tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum & hæreditatem suam sprevit.

Juvenes eorum comedit ignis : & virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: & viduæ eorum non plorabantur.

Et excitatus est tanquam dormiens Dominus: tanquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.

Et

Et repulit tabernaculum Joseph: & tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Juda: montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum in terra: quam fundavit in sæcula.

Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium: de post fœtantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum: & Israel hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

PSALMUS 78.

DEus, venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus cœli: carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effu-

Effunderunt ſanguinem eorum, tanquam aquam in circuitu Jeruſalem: & non erat qui ſepeliret.

Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris: ſubſannatio & illuſio his, qui in circuitu noſtro ſunt.

Uſquequo Domine iraſceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus;

Effunde iram tuam in gentes: quæ te non noverunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob: & locum ejus deſolaverunt.

Ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum, cito anticipent nos miſericordiæ tuæ: quia pauperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos Deus ſalutaris noſter, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos, & propitius eſto peccatis noſtris, propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in gentibus; ubi eſt Deus eorum? & innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum, quòd exprobraverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus & oves pascuæ tuæ confitebimur tibi in sæculum.

In generationem & generationem. annuntiabimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

QUi regis Israël, intende: qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim manifestare coram Ephraim, Benjamin & Manasse.

Excita potentiam tuam & veni, ut salvos facias nos.

Deus virtutum converte nos & ostende faciem tuam & salvi erimus.

Domine Deus virtutum quousque irasceris super orationem servi tui?

Cibabis nos pane lachrymarum:& potum dabis nobis in lachrymis in menſura.

Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris : & inimici noſtri ſubſannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos: & oſtende faciem tuam,& ſalvi erimus.

Vineam de Ægypto tranſtuliſti: ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itineris fuiſti in conſpectu ejus & plantaſti radices ejus, & implevit terram.

Operuit montes umbra ejus:& arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit palmites ſuos uſque ad mare: & uſque ad flumen propagines ejus.

Ut quid deſtruxiſti maceriam ejus : & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de ſylva: & ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtutum convertere : reſpice de cœlo, & vide, & viſita vineam iſtam.

Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: & ſuper filium hominis, quem

Ultio

confirmaſti tibi.

Incenſa igni,& ſuffoſſa:ab increpatione vultûs tui peribunt.

Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ:& ſuper filium hominis,quem confirmaſti tibi.

Et non diſcedimus à te: vivificabis nos: & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos & oſtende faciem tuam,& ſalvi erimus.

PSALMUS 80.

EXultate Deo adjutori noſtro: jubilate Deo Jacob.

Sumite pſalmum,& date tympanum pſalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba: in inſigni die ſolennitatis veſtræ.

Quia præceptum in Iſrael eſt: & judicium Deo Jacob.

Teſtimonium in Joſeph poſuit illud, cùm exiret de terra Ægypti linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorſũ ejus,manus

ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, & liberavi te: & exaudivi te in abscondito tempestatis, probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contestabor te. Israël si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: dilata os tuum; & implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: & Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundùm desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me: Israel si in viis meis ambulasset.

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti: & de petra melle saturavit eos.

Gloria tibi Trinitas etc. Te Deum Patrem ingenit.
V. Deus in adjutor. Dne ad adj: etc.
Reple os meum laud etc.

PSALMUS 81.

DEus ſtetit in ſynagoga deorum: in medio autem deos dijudicat.

Uſquequo judicatis iniquitatem : & facies peccatorum ſumitis ?

Judicate egeno, & pupillo: humilem, & pauperem juſtificate.

Eripite pauperem : & egenum de manu peccatoris liberate.

Neſcierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant : movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, Dii eſtis: & filii excelſi omnes.

Vos autem ſicut homines moriemini : & ſicut unus de principibus cadetis.

Surge Deus, judica terram: quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

PSALMUS 82.

DEus quis ſimilis erit tibi? ne taceas, neque compeſcaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt & qui oderunt te extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium : & cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt, venite, & disperdamus eos de gente : & non memoretur nomen Israel ultrà.

Quoniam cogitaverunt unanimiter : simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum & Ismahelitæ.

Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec : alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : facti sunt in adjutorium filiis Loth.

Fac illis sicut Madian & Sisaræ : sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor : facti sunt ut stercus terræ.

Pone Principes eorum sicut Oreb & Zeb : & Zebee, & Salmana.

Omnes principes eorum, qui dixerunt, Hæreditate possideamus sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : & si-

cut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburit sylvam, & sicut flamma comburens montes.

Ità persequeris illos in tempestate tua & in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia : & quærent nomen tuum Domine.

Erubescant, & conturbentur in sæculum sæculi & confundantur, & pereant.

Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus : tu solus altissimus in omni terra.

PSALMUS 83.

QUàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, & caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum, rex meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine, in sæcula sæculorum laudabant te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te,

ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutũ exaudi orationem meam auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus. & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis: super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: magìs quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

PSALMUS 84.

BEnedixisti Domine terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ operuisti

ruisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam averti- sti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster : & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum irasceris nobis ? aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos, & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis domine misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus, quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, & in eos qui convertuntur ad cor.

Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius, ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia & Veritas obviaverunt sibi, justitia & pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est, & justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

INclina Domine aurem tuam, & exaudi me, quoniam inops, & pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum, salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi totâ die, lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, & mitis, & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe orationem meam, & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine, & non est secundùm opera tua.

Omnes gentes quascunque fecisti, venient

ent, & adorabunt coram te Domine : & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua; lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me & eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me; & Synagoga potentium quæsierunt animam meam : & non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator & misericors: patiens, & multæ misericordiæ, & verax.

Respice in me, & miserere mei da imperium tuum puero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant

ant qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me.

PSALMUS 85

FUndamenta ejus in montibus sanctis diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te: civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylonis: scientium me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum: hi fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet, homo, & homo natus est in ea: & ipse fundavit eam altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum: horum qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium: habitatio est in te.

PSALMUS 87.

DOmine Deus salutis meæ: in die clama-

mavi & nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea, inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea, & vita mea inferno appropinquavit.
Æstimatus sum cum descendentibus in lacum, factus sum sicut homo sinè adjutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius, & ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, & in umbra mortis.
Super me confirmatus est furor tuus, & omnes fluctus tuos induxisti super me.
Longè fecisti notos meos à me, posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum, & non egrediebar: oculi mei languerunt præ inopia.
Clamavi ad te Domine totâ die, expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro

misericordiam tuam: & veritatem tuam in perditione?

Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: & manè oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea, exaltatus autem, humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ, & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua totâ die, circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum, & proximum, & notos meos à miseria.

PSALMUS 88.

Misericordias Domini in æternum cantabo.

In generatione & generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti, in æternum miseri-

cor-

cordia ædificabitur in cœlis : præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis, juravi David servo meo : usque in æternum præparabo semen tuum.

Et ædificabo in generationem & generationem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine : etenim veritatem tuam in Ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in concilio sanctorum : magnus & terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi; potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris : motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum, in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem

terræ,& plenitudinem ejus tu fundâsti: aquilonem & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua,& exaltetur dextera tua: justitia & judicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia & veritas præcedent faciẽ tuã: beatus populus,qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt,& in nomine tuo exultabunt totâ die: & in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra: & sancti Israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis & dixisti: Posui adjutorium in potente; & exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo : & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus: & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso : & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : & in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu : Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum : excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meã: & in judiciis meis nõ ambulaverint.

Si justitias meas prophanaverint : & mandata mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dis-

pergam ab eo, neque nocebo in veritate mea.

Neque prophanabo testamentum meum: & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: semen ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo: & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti & dispexisti: distulisti Christum tuum.

Avertisti testamẽtum servi tui: prophanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltâsti dexteram deprimentium eum: lætificâsti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus: & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: & sedem ejus in terra collisisti.

Mino-

Minoraſti dies temporis ejus: perfudiſti eum confuſione.

Uſquequo Domine avertis in finem: exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea ſubſtantia: nunquid enim vanè conſtituiſti omnes filios hominum?

Quis eſt homo qui vivet, & non videbit mortem: eruet animam ſuam de manu inferi?

Ubi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ Domine: ſicut jurâſti David in veritate tua?

Memor eſto Domine opprobrii ſervorum tuorum [quod continui in ſinu meo] multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Domine: quod exprobraverunt commutationem Chriſti tui.

Benedictus Dominus in æternum: Fiat, fiat.

PSALMUS 89.

DOmine, refugium factus es nobis: à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis: à sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem: & dixisti, convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanquam dies hesterna, quæ præteriit.

Et custodia in nocte: quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat, & transeat; vespere decidat, induret, & arescat.

Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: sæculum nostrum in illuminatione vultûs tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus octoginta anni, & amplius eorum labor & dolor.

Quo-

Quoniam supervenit mansuetudo : & corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ : & præ timore tuo iram tuam dinumerare;

Dexteram tuam sic notam fac & eruditos corde in sapientia.

Convertere Domine, usquequo? & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ : & exultavimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliâsti: annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos : & opus manuum nostrarum dirige.

PSALMUS 90.

QUi habitat in adjutorio Altissimi : in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino; susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium, & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis à timore nocturno

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis : ad te autem non appropinquabit

Veruntamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te; ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te ne fortè offendas

fendas ad lapidem pedem tuum.

Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me ſperavit liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum cum ipſo ſum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & oſtendam illi ſalutare meum.

Gloria Tibi Trinitas. Te Deum Patrem etc.

V. Confundantur etc. PSALMUS 91. Adjutor et liberator etc.

Reple os meum laude tua, ut cantem gloriam tuam etc.

Deus in adjutorium meum intende etc. Dne ad adjuv: etc.

BOnum eſt confiteri Domino: & pſallere nomini tuo altiſſime.

Ad annuntiandum mane miſericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.

In decachordo pſalterio: cum cantico in cithara.

Quia delectâſti me Domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata ſunt opera tua Domine: nimis profundæ factæ ſunt cogitationes

tiones tuæ.

Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum, & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in sæculum sæculi; tu autem altissimus in æternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum, & senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini in atriis domûs Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi, & bene patientes erunt, ut annuntient

ent.

Quoniam rectus Dominus Deus noster: & non est iniquitas in eo.

PSALMUS 92.

DOminus regnavit, decorem indutus est, indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ: qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos: à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

PSALMUS 93.

DEus ultionum Dominus: Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram: redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine, usque-

quo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur,& loquentur iniquitatẽ: loquentur omnes,qui operantur injuſtitiã?

Populum tuum Domine humiliaverunt:& hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt. & pupillos occiderunt.

Et dixerunt,non videbit Dominus nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite inſipientes in populo: & ſtulti aliquando ſapite.

Qui plantavit aurem,non audiet: aut qui finxit oculum,non conſiderat?

Qui corripit gentes, non arguet: qui docet hominem ſcientiam?

Dominus ſcit cogitationes hominum: quoniam vanæ ſunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine & de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis: donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem ſuam:& hæreditatem ſuam non derelinquet.

Quoadusque juſtitia convertatur in judi-

dicium: & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adverſus malignantes? aut quis ſtabit mecum adverſus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: paulò minùs habitâſſet in inferno anima mea.

Si dicebam, Motus eſt pes meus miſericordiâ tuâ Domine adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo: conſolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Nunquid adhæret tibi ſedes iniquitatis qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam juſti: & ſanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus eſt mihi Dominus in refugium: & Deus meus in adjutorium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipſorum, & in malitia eorum diſperdet eos: diſperdet illos Dominus Deus noſter.

PSALMUS 94.

VEnite, exultemus Domino: jubilemus Deo ſalutari noſtro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione, & in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus super omnes Deos.

Quia in manu ejús sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & siccam manus ejus formaverunt.

Venite adoremus, & procidamus, & ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster, & nos populus pascuæ ejus, & oves manus ejus.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione, secundùm diem tentationis in deserto, ubi tentaverunt me Patres vestri, probaverunt, & viderunt opera mea,

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, & dixi, semper hi errant corde,

Et isti non cognoverunt vias meas, ut juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

PSALMUS 95.

CAntate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis, terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmonia, Dominus autem cœlos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus, sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias & introite in atria ejus: adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur, judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus, gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum à facie Domini, quia venit: quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate: & populos in veritate sua.

PSALMUS 96.

DOminus regnavit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, &

& viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: audivit & lætata est Sion

Et exultaverunt filiæ Judæ: propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo: & rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

PSALMUS 97.

CAntate Domino canticum novum; quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: & brachium sanctum ejus.

No-

Notum fecit Dominus ſalutare ſuum: in conſpectu gentium revelavit juſtitiam ſuam.

Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ: & veritatis ſuæ domui Iſraël.

Viderunt omnes termini terræ: ſalutare Dei noſtri.

Jubilate Domino omnis terra: cantate & exultate, & pſallite.

Pſallite Domino in cithara, in cithara & voce pſalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilate in conſpectu regis Domini: moveatur mare & plenitudo ejus, orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, ſimul montes exultabunt à conſpectu Domini: quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in juſtitia & populos in æquitate.

PSALMUS 98.

DOminus regnavit, iraſcantur populi: qui ſedes ſuper Cherubin, moveatur

Non adhæsit mihi cor pravum : declinantem à me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secreto proximo suo : hunc persequebar.

Superbo oculo & insatiabili corde: cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Gloria tibi Trinitas etc. Te Deum Patrem etc. ut supra.

PSALMUS 101. Adjutor et liberator etc.

Confundatur etc.

Reple os meum laude etc. Adjutorium nostrum.

DOmine exaudi orationem meam : & clamor meus ad te veniat.

Non avertas facie[illegible]am à me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te velociter

citer exaudi me.

Quia defecerunt ſicut fumus dies mei : & oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: adhæſit os meum carni meæ.

Similis factus ſum pellicano ſolitudinis factus ſum ſicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi: & factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabunt me, adverſum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam: potũ meũ cum fletu miſcebam.

A facie iræ & indignationis tuæ: quia elevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinaverunt: & ego ſicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generationem

nem & generationem.

Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus & terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum Domine & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion: & videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium: & non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera: & populus qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de cœlo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum: ut solveret filios interemptorum.

Ut annuutient in Sion nomen Domini & laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum; & reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem & generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt: & semen eorum in sæculum dirigetur.

PSALMUS 102.

BEnedic anima mea Domino: & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: reno-

renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus: & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi: filiis Israël voluntates suas.

Miserator & misericors Dominus: longanimis & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: neque in æternum comminabitur.

Non secundùm peccata nostra fecit nobis, neque secundùm iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundùm altitudinem cœli à terra: corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: longe fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & non ſubſiſtet & non cognoſcet amplius locum ſuum.

Miſericordia autem Domini ab æterno, & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſtitia illius in filios filiorum, his qui ſervant teſtamentum ejus.

Et memores ſunt mandatorum ipſius, ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit ſedem ſuam: & regnum ipſius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem ſermonũ ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: miniſtri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

PSALMUS 103.

BEnedic anima mea Domino: Dñe De-

Deus meus magnificatus es vehemente.
Confessionem & decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento.
Extendens cœlum sicut pellem: qui tegis aquis superiora ejus.
Qui ponis nubem ascensum tuum, qui ambulas super pennas ventorum.
Qui facis Angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem urentem.
Qui fundasti terram super stabilitatem suam, non inclinabitur in sæculum sæculi.
Abyssus sicut vestimentum, amictus ejus, super montes stabunt aquæ.
Ab increpatione tua fugient, à voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes, & descendunt campi, in locum, quem fundasti eis.
Terminum posuisti, quem non transgredientur, neque convertentur operire terram.
Qui emittis fontes in convallibus, inter medium montium pertransibunt aquæ.
Potabunt omnes bestiæ agri, expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis, de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis: & herbam servituti hominum.

Et educas panem de terra: & vinum lætificet cor hominis,

Ut exhilaret faciem in oleo. & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantavit: illic passeres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum: mentes excelsi cervis: petra refugium herinaceis.

Fecit Lunam in tempora; Sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ sylvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt: & in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: & ad operationem suam usque ad vesperam.

Quam magnificata ſunt opera tua Domine omnia in ſapientia feciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua.

Hoc mare magnum, & ſpatioſum manibus: illic reptilia, quorũ non eſt numerus.

Animalia puſilla cum magnis: illic naves pertranſibunt.

Draco iſte, quem formaſti ad illudendum ei: omnia à te expectant, ut des illis eſcam in tempore.

Dante te illis colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem turbabuntur: auferes ſpiritum eorum, & deficient, & in pulverem ſuum revertentur.

Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur: renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in ſæculum: lætabitur Dominus in operibus ſuis.

Qui reſpicit terram, & facit eam tremere, qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in via mea: pſallam Deo meo quandiu ſum.

Jucundum ſit ei eloquium meum: ego

vero delectabor in domino.

Deficient peccatores à terra, & iniquità ut non sint: benedic anima mea Dño.

PSALMUS 104.

COnfitemini Domino, & invocate nomen ejus, annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus, lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus, quæ fecit: prodigia ejus & judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster, in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui: verbi, quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham: & juramenti sui ad Isaac.

Et ſtatuit illud Jacob in præceptum; & Iſraël in teſtamentum æternum.

Dicens, tibi dabo terram Chanaan: funiculum hæreditatis veſtræ.

Cùm eſſent numero brevi: pauciſſimi & incolæ ejus.

Et pertranſierunt de gente in gentem; & de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.

Nolite tangere chriſtos meos: & in prophetis meis nolite malignari.

Et vocavit famem ſuper terram: & omne firmamentum panis contrivit.

Miſit ante eos virum: in ſervum vænundatus eſt Joſeph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus, ferrum pertranſiit animam ejus: donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum: miſit rex, & ſolvit eum: princeps populorum, & dimiſit eum.

Conſtituit eum Dominum domûs ſuæ: & principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

Ut erudiret principes ejus ſicut ſemet-ipſum: & ſenes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Iſraël in Ægyptum: & Jacob accola fuit in terra Cham.

Et auxit populum ſuum vehementer: & firmavit eum ſuper inimicos ejus.

Convertit cor eorum ut odirent populum ejus: & dolum facerent in ſervos ejus.

Miſit Moyſen ſervum ſuum: Aaron, quem elegit ipſum.

Poſuit in eis verba ſignorum ſuorum, & prodigiorum in terra Cham.

Miſit tenebras, & obſcuravit: & non exacerbavit ſermones ſuos.

Convertit aquas eorum in ſanguinem: & occidit piſces eorum.

Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipſorum.

Dixit, & venit cœnomyja, & cinifes: in omnibus finibus eorum.

Poſuit pluvias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipſorum.

Et percuſſit vineas eorum, & ficulneas eorum: & contrivit lignum finium eorum.

Di-

Dixit, & venit locusta & bruchus: cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terra eorum: & comedit omnẽ fructũ terræ eorũ.

Et percussit omne primogenitũ in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorũ super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum: & ignem, ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit coturnix: & pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione: & electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum possederunt.

Ut custodiant justificationes ejus: & legem ejus requirant.

PSALMUS 105.

CONfitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

Quis loquitur potentias Domini: auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt judicium: & faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis cum hæreditate tua.

Peccavimus cum Patribus nostris, injustè egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare: mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccatum

tum est: & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus: & laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: & non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, & deglutivit Dathan: & operuit super congregationem Abirõ.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores

Et fecerunt vitulum in Horeb: & adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam: in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti ſunt Deum, qui ſalvavit eos: qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut diſperderet eos: ſi non Moyſes electus ejus ſtetiſſet in confractione in conſpectu ejus.

Ut averteret iram ejus, ne diſperderet eos: & pro nihilo habuerunt terram deſiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum ſuam ſuper eos: ut proſterneret eos in deſerto.

Et ut dejiceret ſemen eorum in nationibus: & diſpergeret eos in regionibus.

Et initiati ſunt Beelphegor: & comederunt ſacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus ſuis: & multiplicata eſt in eis ruina.

Et ſtetit Phinees, & placavit: & ceſſavit quaſſatio.

Et reputatum eſt ei in juſtitiam: in generationem & generationem, uſque in

ſempiter-

ſempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis: & vexatus eſt Moyſes propter eos; quia exacerbaverunt ſpiritum ejus.

Et diſtinxit in labiis ſuis: non diſperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, & didicerunt opera eorum, & ſervierunt ſcultilibus eorum: & factum eſt illis in ſcandalum.

Et immolaverunt filios ſuos, & filias ſuas: dæmoniis.

Et effuderunt ſanguinem innocentem: ſanguinem filiorum ſuorum & filiarum ſuarum, quas ſacrificaverunt ſculptilibus Chanaan.

Et infecta eſt terra in ſanguinibus, & contaminata eſt in operibus eorum: & fornicati ſunt in adinventionibus ſuis.

Et iratus eſt furore Dominus in populum ſuum: & abominatus eſt hæreditatem ſuam.

Et tradidit eos in manus gentium: & dominati ſunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & hu-

humiliati ſunt ſub manibus eorum: ſæpe liberavit eos.

Ipſi autem exacerbaverunt eum in conſilio ſuo: & humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur, & audivit orationem eorum.

Et memor fuit teſtamenti ſui: & pœnituit eum ſecundùm multitudinem miſericordiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericordias: in conſpectu omnium: qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noſter: & congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini ſancto tuo: & gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Iſraël à ſæculo & uſque in ſæculum: & dicet omnis populus, Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONfitemini Domino quoniam bonus quoniam in ſæculum miſericordia ejus.

Di-

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregavit eos.

A solis ortu & occasu : ab aquilone & mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso : viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes, & sitientes : anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur : & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem : & animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris & umbra mortis : vinctos in mendicitate, & ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei ; & consilium altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorũ. infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis: vincula eorum disrupit.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas æreas: & vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas humiliati sũt.

Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, & sanavit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus & mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis: & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus: facientes operationem in aquis multis.

Ipſi viderunt opera Domini: & mirabilia ejus in profundo.

Dixit, & ſtetit ſpiritus procellæ: & exaltati ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: anima eorum in malis tabeſcebat.

Turbati ſunt, & moti ſunt, ſicut ebrius & omnis ſapientia eorum devorata eſt.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: & de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

Et ſtatuit procellam ejus in auram: & ſiluerunt fluctus ejus.

Et lætati ſunt quia ſiluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino miſericordiæ ejus: & mirabilia ejus filiis hominum.

Exaltent eum in Eccleſia plebis: & in cathedra ſeniorum laudent eum.

Poſuit flumina in deſertum: & exitus aquarum in ſitim.

Terram fructiferam in ſalſuginem: à malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum: & terram sinè aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes: & constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas: & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis & jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: & vexati sunt à tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes: & errare fecit eos in invio, & non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia & posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, & lætabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens & custodiet hæc: & intelliget misericordias Domini?

PSALMUS 107.

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum cantabo, & psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurge psalterium,

& cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua: & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus, & super omnem terram gloria tua: ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, & exaudi me, Deus locutus est in sancto suo.

Exultabo, & dividam Sichimam: & convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus: Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus qui repulisti nos: & non exibis Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS 108.

DEus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me, & expugnaverunt me gratìs.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.

Et posuerunt adversùm me mala pro bonis: & odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem: & diabolus stet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani: & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent: & ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam

am ejus: & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor: nec sit qui miserea-
tur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: in generati-
one una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum
ejus in conspectu Domini: & peccatum
matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dis-
pereat de terra memoria eorum: pro eo
quod non est recordatus facere misericor-
diam.

Et persecutus est hominem inopem, &
mendicum: & compunctum corde morti-
ficare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: &
noluit benedictionẽ, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vesti-
mentum: & intravit sicut aqua in interio-
ra ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur:
& sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi
apud Dominum: & qui loquuntur mala

adversùs animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus, & pauper ego sum: & cor meũ cõturbatum est intra me.

Sicut umbra cùm declinat, ablatus sum: & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à jejunio: & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & moverunt capita sua.

Adjuva me Domine Deus meus: salvum me fac secũdum misericordiã tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: & tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi: & tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur, servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: & operiãtur sicut deploide cõfusione suâ.

Confitebor Domino nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum.

Qui astitit à dextris pauperis: ut salvum

vum faceret à persequentibus animam meam.

PSALMUS 109.

DIxit Dominus Domino meo : sede à dextris meis

Donec ponam inimicos tuos : scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœnitebit eum : tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : propterea exaltabit caput.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: in consilio justorum & congregatione.

Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi: facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit Dominus populo suo: & mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: initium

um ſapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in ſæculum ſæculi. Gloria tibi Trinitas. etc. Te Deum Patrem etc.

℣. Confundantur et revereantur inimici mei qui quærunt animam

℟. Adjutor, et liberator meus esto, Dñe ne tardaveris.

PSALMUS III.

Reple os meum laude, etc. Deus in adjutorium meum etc.

BEatus vir qui timet Dominum: in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: generatio rectorum benedicitur.

Gloria & divitiæ in domo ejus: & Juſtitia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Exortum eſt in tenebris lumen rectis: miſericors, & miſerator & juſtus.

Jucundus homo qui miſeretur & commodat; diſponet ſermones ſuos in judicio: quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit Juſtus: ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus ſperare in Domino, confirmatum eſt cor ejus: non commovebitur: donec deſpiciat inimicos ſuos.

Diſperſit, dedit pauperibus, Juſtitia ejus manet in ſæculum ſæculi: cornu ejus

exal-

exaltabitur in gloria.

Peccator videbit,& irascetur, dentibus tuis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

PSALMUS 112.

LAudate pueri Dominum: laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum: ex hoc nunc,& usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum: laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus: & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat: & humilia respicit in cœlo & in terra.

Suscitans à terra inopem: & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum lætantem.

PSAL-

PSALMUS 113.

IN exitu Israël de Ægypto: domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus Israël potestas ejus.

Mare vidit & fugit: Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare quod fugisti : & tu Jordanis, quia conversus es retrorsum ?

Montes exultâstis sicut arietes: & colles sicut agni ovium.

A facie Domini mota est terra: à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum: & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine non nobis: sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua & veritate tua : nequando dicant gentes, ubi est Deus eorum.

Deus autem noster in cœlo: omnia quæcunque voluit fecit.

Simulachra gentium argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes confidunt in eis.

Dominus Israël speravit in Domino: adjutor eorum & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: adjutor eorum & protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: adjutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.

Benedixit domui Israel; benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pusillis cum majoribus.

Ad-

Adjiciat Dominus ſuper vos: ſuper vos & ſuper filios veſtros.

Benedicti vos à Domino: qui fecit cœlum, & terram.

Cœlum cœli Domino: terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te Domine neque omnes, qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino: ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

PSALMUS 114.

DIlexi quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem ſuam mihi: & in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis: & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorem inveni: & nomen Domini invocavi.

O Domine libera animam meam: miſericors Dominus, & juſtus, & Deus noſter miſeretur.

Cuſtodiens parvulos Dominus: humiliatus

liatus sum, & liberavit me.

Convertere anima mea in requiem tuam quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos à lachrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino in regione vivorum.

PSALMUS 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus in atriis domûs Domini, in medio tui Hierusalem.

PSALMUS 116.

LAudate Dominum omnes gentes : laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : & veritas Domini manet in æternum.

PSALMUS 117.

COnfitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicant nunc omnes qui timent Dominum quoniam in sæculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, & exaudivit me in latitudinem Dominus.

Dominus mihi adjutor : non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor: & ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino: quàm confidere in homine.

Bonum est sperare in Domino : quàm sperare in principibus.

Omnes gentes circuerunt me & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me: & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes: & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut caderem: & Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, & laus mea Dominus & factus est mihi in salutem.

Vox exultationis, & salutis: in tabernaculis justorum.

Dextera Dōmini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam: & narrabo ope-

opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus: & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitebor Domino: hæc porta Domini, Justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me & factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes: hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea.

O Domine salvum me fac, ô Domine bene prosperare: benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini Deus Dominus, & illuxit nobis.

Constituite diem solemnem in condensis usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me:

& factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia ejus: in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operiantur iniquitatem: in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandâsti mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas Justificationes tuas

Tunc non confundar: cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis in eo quod didici Judicia Justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque.

IN quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: ne repel-

pellas me à mandatis tuis.

In corde meo abſcondi eloquia tua : ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine : doce me Juſtificationes tuas.

In labiis meis : pronuntiavi omnia Judicia oris tui.

In via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum ſicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor : & conſiderabo vias tuas.

In Juſtificationibus tuis meditabor : non obliviſcar ſermones tuos.

RETribue ſervo tuo, vivifica me : & cuſtodiam ſermones tuos.

Revela oculos meos : & conſiderabo mirabilia de lege tua.

Incola ego ſum in terra : non abſcondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea deſiderare Juſtificationes tuas : in omni tempore.

Increpâſti ſuperbos : maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium & contemptum.

tum quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur: servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est, & consilium meum justificationes tuæ.

ADhæsit pavimento anima mea: vivifica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me: doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio, confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me: & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: judicia tua non sum oblitus.

Adhæsit testimoniis tuis Domine: noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri: cùm dilatâsti cor meum.

LEgem pone mihi Domine viam justificationum tuarum: & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & ſcrutabor legem tuam,& cuſtodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum: quia ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua: & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem, in via tua vivifica me.

Statue ſervo tuo eloquium tuum: in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod ſuſpicatus ſum quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua, in æquitate tua vivifica me.

ET veniat ſuper me miſericordia tua Domine: ſalutare tuum ſecundùm eloquium tuum.

Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbum: quia ſperavi in ſermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis uſquequaque: quia in judiciis tuis ſuper ſperavi.

Et cuſtodiam legem tuam ſemper:

in sæculum & in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine quia mandata tua exquisivi

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum & non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi :& exercebor in justificationibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo : in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea:quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque à lege autem tua non declinavi.

Memor fui judiciorum tuorum à sæculo Domine:& consolatus sum.

Defectio tenuit me pro peccatoribus erelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ:in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui Domine: & custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas exquisivi.

PОrtio mea Domine: dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundùm eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: & converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, & non sum turbatus: ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: & legem tuam non sum oblitus.

Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi: super judicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: & custodientium mandata tua.

Misericordia tua Domine plena est terra: justificationes tuas doce me.

BОnitatem fecisti cum servo tuo Domine: secundùm verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui: propte-

rea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi, quia humiliâsti me: ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: super millia auri & argenti.

MAnus tuæ fecerunt me & blasmaverunt me: da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me & lætabuntur: quia in verba tua supersperavi.

Cognovi Domine quia æquitas judicia tua: & in veritate tua humiliâsti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me: secundùm eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquita-

quitatem fecerunt in me : ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: & qui noverunt teſtimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in juſtificationibus tuis: ut non confundar.

DEfecit in ſalutare tuum anima mea : & in verbum tuum ſuperſperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicentes, quando conſolaberis me.

Quia factus ſum ſicut uter in pruina : juſtificationes tuas non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſervi tui : quando facies de perſequentibus me judicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes : ſed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas; iniquè perſecuti ſunt me, adjuva me.

Paulò minus conſummaverunt me in terra: ego autẽ non dereliqui mandata tua.

Secundùm miſericordiam tuam vivifica me: & cuſtodiam teſtimonia oris tui.

IN æternum Domine: verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies: quoniam omnia serviunt tibi.

Nisì quod lex tua meditatio mea est: tunc fortè periissem in humilitate mea.

In æternum non obliviscar justificationes tuas: quia in ipsis vivificâsti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

QUomodo dilexi legem tuam Domine: totâ die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quæsivi.

Ab omni via mala prohibui pedes me-

os ut custodiam verba tua

A judiciis tuis non declinavi: quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.

LUcerna pedibus meis verbum tuum: & lumen semitis meis.

Juravi, & statui: custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque Domine: vivifica me secundùm verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum: propter retributionem.

INiquos odio habui: & legẽ tuam dilexi.

Adjutor, & ſuſceptor meus es tu : & in verbum tuum ſuperſperavi.

Declinate à me maligni: & ſcrutabor mandata Dei mei.

Suſcipe me ſecundùm eloquium tuum, & vivam: & non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, & ſalvus ero: & meditabor in juſtificationibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judiciis tuis: quia injuſta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideo dilexi teſtimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: à judiciis enim tuis timui.

FEci judicium & juſtitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suſcipe ſervum tuum in bonum: non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum; & in eloquium juſtitiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericordiam tuam: & juſtificationes tuas doce me.

Ser-

Servus tuus ſum ego; da mihi intellectum, ut ſciam teſtimonia tua.

Tempus faciendi Domine: diſſipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua ſuper aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

MIrabilia teſtimonia tua: ideo ſcrutata eſt anima mea.

Declaratio ſermonum tuorum illuminat & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi ſpiritum: quia mandata tua deſiderabam.

Aſpice in me, & miſerere mei: ſecundùm judicium diligentium nomen tuum.

Greſſus meos dirige ſecundùm eloquium tuum: & non dominetur mei omnis injuſtitia.

Redime me à calumniis hominum: ut cuſtodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina ſuper ſervum tuum, & doce me juſtificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia

quia non custodierunt legem tuam.

JUstus es Domine: & rectum judicium tuum.

Mandâsti justitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: & servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego & contemptus: justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, Justitia in æternum: & lex tua veritas.

Tribulatio, & angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum intellectum da mihi, & vivam.

CLamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac: ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, & clamavi: quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericordiam tuam Domine: & ſecundùm judicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt perſequentes me iniquitati; à lege autem tua lõge facti ſunt.

Prope es tu Domine: & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de teſtimoniis tuis: quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me, quia legem tuam non ſum oblitus.

Judica judicium meum, & redime me: propter eloquium tuum vivifica me.

Longe à peccatoribus ſalus: quia juſtificationes tuas non exquiſierunt.

Miſericordiæ tuæ multæ Domine: ſecundùm judicium tuum vivifica me.

Multi qui perſequuntur me, & tribulant me: à teſtimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcebam: quia eloquia tua non cuſtodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi Do-

mine: in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRincipes persecuti sunt me gratis: & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua: sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam: & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Domine: & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

APpropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundùm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum: cùm docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum Domine: & lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, & laudabit te: & judicia tua adjuvabunt me.

Erravit, sicut ovis, quæ periit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus. Gloria

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS. 119.

AD Dominum cùm tribularer clamavi, & exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est, habitavi cum habitantibus Ceda multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus dum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gloria Tibi Trinitas. Te Deum Patrem.

℣ Confundantur et revereantur inimici mei qui quærunt animam.

℟ Adjutor meus et liberator meus esto Dne ne tardaveris

CANTICUM GRADUUM.

Reple os meum laude ut cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam quoniam tu Dne creasti me et adduxisti me ad hunc statum.

PSALMUS 120.

Adjutorium Nostrum in Nne Dni. Qui fecit etc

LEvavi oculos meos in montes: unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotionem pedem tuam neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israël.

Dominus custodit te: Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & usque in sæculum.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 121.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis Hierusalem.

Hierusalem, quæ ædificatur ut civitas: cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio: sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Hierusalem & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

CANTICVM GRADVVM.
PSALMUS 122.

ADtelevavi oculos meos: qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ità oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

CANTICVM GRADVVM.
PSALMUS 123.

NIsì quia Dominus erat in nobis, dicat

nunc Israel: nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exurgerent hominus in nos: fortè vivos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus: qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

Laqueus contritus est: & nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini: qui fecit cœlum & terram.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 124.

QUi confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat in Hierusalem.

Montes in circuitu ejus, & Dominus in circuitu populi sui: ex hoc nunc

& usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas

Benefac Domine bonis & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem pax super Israel.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram. sicut torrens in austro.

Qui seminant in lachrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 126.

NIsì Dominus ædificaverit domum: in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisì Dominus custodierit civitatem: frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas domini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: ità filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis suis in porta.

CAN-

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 127.

BEati omnes, qui timent Dominum qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.

Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum: in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israel.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 128.

SÆpe expugnaverunt me à juventute mea: dicat nunc Israel.

Sæpe expugnaverunt me à Juventute mea

mea: etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: confundantur & convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam evellatur, exaruit.

De quo non implevit manum suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant, benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 129.

De profundis clamavi ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine; Domine quis sustinebit?

Quia

Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniquitatibus ejus.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 130.

DOmine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre sua: ità retributio in anima mea.

Speret Israel in Domino: ex hoc nunc & usque in sæculum.

Gloria Tibi Trinitas, æqualis una Deitas et ante omne sæculum et nunc et in perpetuum.
Te Deum Patrem ingenitum, Te Filium Unigenitum, Te Spiritum S. Paraclitum S. et individuam Trinitatem, toto corde et ore ...

CAN-

Confundantur et revereantur inimici mei q quærunt animam m.
Adjutor et liberator meus esto. Dne ne tardaveris.
Reple os meum laude 241 etc.

CANTICUM GRADUUM.

Deus in adjutor PSALMUS 131. Dne ad adjuvandu.

MEmento Domine David, & omnis manſuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino : votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.

Si dedero ſomnum oculis meis : & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino: tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis ſylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : adorabimus in loco, ubi ſteterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam: tu & arca ſanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur juſtitiam: & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum: non avertas faciem Chriſti tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum : de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum & testimonia mea hæc quæ docebo eos.

Et filii eorum usque in sæculum: sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi : hic habitabo quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam : pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari : & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David : paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 132

ECce quam bonum, & quam jucundum

dum habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite: quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem: & vitam usque in sæculum.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 133.

ECce nunc benedicite Domino omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini: in atris domûs Dei nostri

In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cœlum & terram.

ALLELUJA.

PSALMUS 134.

LAudate nomen Domini: laudate servi Dominum.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus: psallite nomini ejus, quoniã suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus: Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dominus: & Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcunque voluit, Dominus fecit in cœlo; & in terra: in mari, & in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, & prodigia in medio tui Ægypte: in Pharaonem, & in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan: & omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem: hæ-

hæreditatem Iſraël populo ſuo.

Domine nomen tuum in æternum : Domine memoriale tuum in generationem & generationem.

Quia judicabit Dominus populum ſuum:& in ſervis ſuis deprecabitur.

Simulachra gentium,argentum & aurum:opera manuum hominum.

Os habent,& non loquentur ; oculos habent,& non videbunt.

Aures habent,& non audient:neque enim eſt ſpiritus in ore ipſorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea : & omnes qui confidunt in eis.

Dominus Iſraël benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino.

Domus levi benedicite Domino:qui timetis Dominum:benedicete Domino.

Benedictus Dominus ex Sion : qui habitat in Hieruſalem.

ALLELUJA.

PSALMUS 135.

COnfitemini Domino quoniam bonus

nus quoniã in æternum misericordia ejus:

Confitemini Deo Deorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu: quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam, & stellas in potestatem noctis quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti, & brachio excelso: quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare rubrũ in divisiones : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus ; quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem, & virtutem ejus in mari rubro : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes : quoniam in æternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia ejus,

Et Og regem Basan : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem : quoniam in æternum misericordia eius.

Hæreditatem Israel servo suo quoniam in æternum misericordta eius.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniã in æternũ misericordia e'us.

Et redemit nos ab inimicis nostris:quoni

am in bternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni : quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli: quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

PSALMUS 136.

SUper flumina Babylonis, illic sedimus & fle vimus.dum recordaremurtuiSion.

In salicibus in medio ejus : suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos : verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos, hymnumcantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini : in terrra aliena?

Si oblitus fuero tui Hierusalem : oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui.

Si non propoſuero Hieruſalem: in principio lætitiæ meæ.

Memor eſto Domine filiorum Edom: in die Hieruſalem

Qui dicunt, exinanite, exinanite: uſque ad fundamentum in ea:

Filia Babylonis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beatus, qui tenebit: & allidet parvulos ſuos ad petram.

PSALMUS. 137.

COnfitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelorum pſallam tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super miſericordia tua, & veritate tua: quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacunque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutē.

Confiteantur tibi Domine omnes re-

ges terræ: quia audierũt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: quoniam magna eſt gloria Domini.

Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit: & alta à longè cognoſcit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: & ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me, Domine miſericordia tua in ſæculum; opera manuum tuarum ne deſpicias.

PSALMUS 138.

DOmine probaſti me, & cognoviſti me: tu cognoviſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam.

Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meam, & funiculum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti: quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognoviſti omnia no-

novissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

Quo ibo à spiritu tuo: & quo à facie tua fugiam?

Si ascendero in cœlum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi forsitã tenebræ cõculcabũt me: & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur sicut tenebræ ejus, ità & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto: & substantia

mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes ſcribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum.

Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occideris Deus peccatores: viri ſanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderam & ſuper inimicos tuos tabeſcebam.

Perfecto odio oderam illos: inimici facti ſunt mihi.

Proba me Deus: & ſcito cor meum: interroga me, & cognoſce ſemitas meas.

Et vide, ſi via iniquitatis in me eſt & deduc me in via æterna.

PSALMUS 139.

ERipe me Domine ab homine malo: à

à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis, venenum aspidum sub labiis eorum

Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverũt supplãtare gressus meos absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: obumbrasti super caput meũ in die belli.

Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: virum injustum mala capient in interitu.

Cog-

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: & vindictam pauperum.

Veruntamen justi confitebuntur nomini tuo & habitabunt recti cũ vultu tuo.

PSALMUS 140.

DOmine clamavi ad te, exaudi me: intẽde voci meæ, cũ clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum

Pone Domine custodiam ori meo: & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excusãdas excusations in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt:

runt: ſicut craſſitudo terræ erupta eſt ſuper terram.

Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernum quia ad te Domine, Domine oculi mei, in te ſperavi: non auferas animam meam.

Cuſtodi me à laqueo, quem ſtatuerunt mihi: & à ſcandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: ſingulariter ſum ego, donec tranſeam. Gloria Patri

V. Confundantur PSALMUS. 141. R. Adjutor meus et liberator
Reple os meum etc. Adjutorium nostrum etc.

VOce mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Dominum deprecatus ſum.

Effundo in conſpectu ejus orationem meam: & tribulationem meam ante ipſum pronuntio.

In deficiendo ex me ſpiritum meum: & tu cognoviſti ſemitas meas.

In via hac qua ambulabam: abſconderunt laqueum mihi.

Conſiderabam ad dexteram, & videbam: & non erat qui cognoſceret me.

Periit fuga à me; & non eſt qui requirat animam meam.

Cla-

Clamavi ad te Domine, dixi : tu es ſpes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam quia humiliatus ſum nimis.

Libera me à perſequentibus me : quia confortati ſunt ſuper me.

Educ de cuſtodia animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant juſti donec retribuas mihi.

PSALMUS 142.

DOmine exaudi orationem meam, auribus percipe obſecrationem meam; in veritate tua exaudi me in tua juſtitia.

Et non intres in judicium cùm ſervo tuo : quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecutus eſt inimicus animam meam; humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obſcuris ſicut mortuos ſæculi & anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus, in me turbatum eſt cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus ſum in omnibus operibus tuis : in

fa-

factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.

Velociter exaudi me Domine: defecit ſpiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me: & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè miſericordiam tuam: quia in te ſperavi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis Domine, ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum Domine vivificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione anima meam: in miſericordia tua diſperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego ſervus tuus ſum.

PSALMUS 143.

BEnedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium: & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea & refugium meum: susceptor meus, & liberator meus.

Protector meus, & in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis est: dies ejus sicut umbra prætereunt.

Domine inclina cœlos tuos, & descende: tange montes & fumigabunt.

Fulgura coruscationem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi: in

in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: qui redemisti David servum tuum, de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes: in juventute sua.

Filiæ eorum compositæ circum ornatæ, ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: & eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis: boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ: neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

PSALMUS 144.

EXaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in sæculū & in sæcu-

culum ſæculi.

Per ſingulos dies benedicam tibi : & laudabo nomen tuum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magnus Dominus & laudabilis nimis, & magnitudinis ejus non eſt finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ ſanctitatis tuæ loquentur: & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicet: & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ ſuavitatis tuæ eructabunt: & juſtitia tua exultabunt.

Miſerator & miſericors Dominus: patiens & multùm miſericors.

Suavis Dominus univerſis: & miſerationes ejus ſuper omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: & ſancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: & gloriam magnificentiæ

regni tui.

Regnum tuum regnum omnium sæculorum: & dominatio tua in omni generatione & generatione.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis & sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt: & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine: & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: & imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet: & deprecationem eorum exaudiet, & salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os

meum: & benedicat omnis caro nomini ſacto ejus in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

PSALMUS 145.

LAuda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: pſallam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non eſt ſalus.

Exibit ſpiritus ejus, & revertetur in terram ſuam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, ſpes ejus in Domino Deo ipſius: qui fecit cœlum & terram, mare, & omnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtodit veritatem in ſæculum, facit judicium injuriam patientibus: dat eſcam eſurientibus.

Dominus ſolvit compeditos: Dominus illuminat cœcos

Dominus erigit eliſos: Dominus diligit juſtos.

Domi-

Dominus custodit advenas, pupillum, & viduam suscipiet : & vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula Deus tuus Sion: in generationem & generationẽ.

PSALMUS 146.

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Hierusalem Dominus: dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde : & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum & omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus : & sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione; psallie Deo nostro in cithara.

Qui operit cœlum nubibus: & parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum: & herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum: & pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi Voluntatem habebit: nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum: & in eis qui sperant super misericordia ejus.

PSALMUS 147.

LAuda Hierusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas? ante faciem frigoris ejus quis sustinebit.

Emittet verbum ſuum, & liquefaciet ea, flabit ſpiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum ſuum Jacob: juſtitias, judicia ſua Iſraël.

Non fecit taliter omni nationi, & judicia ſua non manifeſtavit eis.

PSALMUS 148.

LAudate Dominum de cœlis: laudate eum in excelſis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum ſol & luna: laudate eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudate eum cœli cœlorum, & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Domini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandavit, & creata ſunt.

Statuit ea in æternum, & in ſæculum ſæculi: præceptum poſuit, & non præteribit.

Laudate Dominum de terra: dracones & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: quæ faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ, & universa pecora: serpentes, & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi: principes, & omnes judices terræ.

Juvenes, & virgines, senes, cum junioribus laudent nomen Domini: quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum & terram: & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus; filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

PSALMUS 149.

CAntate Domino canticum novum: laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: & filii Sion exultent in rege suo

Laudent nomen ejus in choro in tympano, & psalterio psallant ei.

Qui a beneplacitum est Domino in populo

pulo ſuo: & exaltabit manſuetos in ſalutem.

Exultabunt ſancti in gloria: lætabuntur in cubilibus ſuis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: & gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: & nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conſcriptum: gloria hæc eſt omnibus ſanctis ejus.

PSALMUS. 150.

LAudate Dominum in ſanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum ſecundùm multitudinum magnitudinis ejus.

Laudate eum in ſono tubæ: laudate eum in pſalterio, & cithara.

Laudate eum in tympano, & choro: laudata eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Tibi Trinitas etc. V. Confundantur. R. Adjutor etc.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

De profundis. Ps. 129. Requiem æternam. cum Orat: p Defunctis

BEnedicite omnia opera Domini Domino: laudate & super exaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: benedicite cœli Domino.

Benedicite aquæ omnes quæ super cœlos sunt Domino: benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol & luna Domino: benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite imber & ros Domino: benedicite omnis spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æstus Domino: benedicite frigus & æstus Domino.

Benedicite rores & pruina Domino, benedicite gelu & frigus Domino.

Benedicite glacies & nives Domino, benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Domino, be-

benedicite fulgura & nubes Domino

Benedicat terra Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula

Benedicite montes & colles Domino: benedicite universa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: benedicite maria & flumina Domino.

Benedicite cete & omnia quæ moventur in aquis Domino: benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestiæ & pecora Domino: benedicite filii honinum Domino.

Benedicat Israël Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino. benedicite servi Domini Domino.

Benedicite spiritus & animæ justorum Domino: benedicite sancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Comino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem & Filium cum

san-

ſancto Spiritu :laudemus & ſuperexaltemus eum in ſæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cœli: & laudabilis & glorioſus & ſuperexaltatus in ſæcula.

CANTICUM ESAIÆ.

COnfitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi conversus eſt furor tuus, & conſolatus es me.

Ecce Deus ſalvator meus, fiducialiter agam & non timebo.

Quia fortitudo mea, & laus mea Dominus Deus & factus eſt mihi in ſalutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus ſalvatoris: & dicetis in die illa.

Confitemini Domino: & invocate nomen ejus.

Notas facite in populis adinventiones eius, mementote quoniam excelſum eſt nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnificè fecit: annuntiate hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda habitatio Sion: quia magnus

Thomas a Kempis
Accepit Xti Domini plagas
tempore Passionis 6666
Guttas sanguinum manantium
ex illius Corpore 97305
Guttas lacrymarum 62000
ex variis revellationibus

Soror Maria de Jesu scribit
plagas accepisse Xtum Dominum
5115
Alii scribunt 5475

AB In libro solitarii
loquens Historia terribilis
de Verbo Dei fol 81
Response 1. N. Diaboli
praedicator
Concionatus zelosissime de 18
in ferni [illegible] Coelestis de peccatis
et post affirmavit se habitu[illegible]
[illegible] quam
[illegible]colaus [illegible]